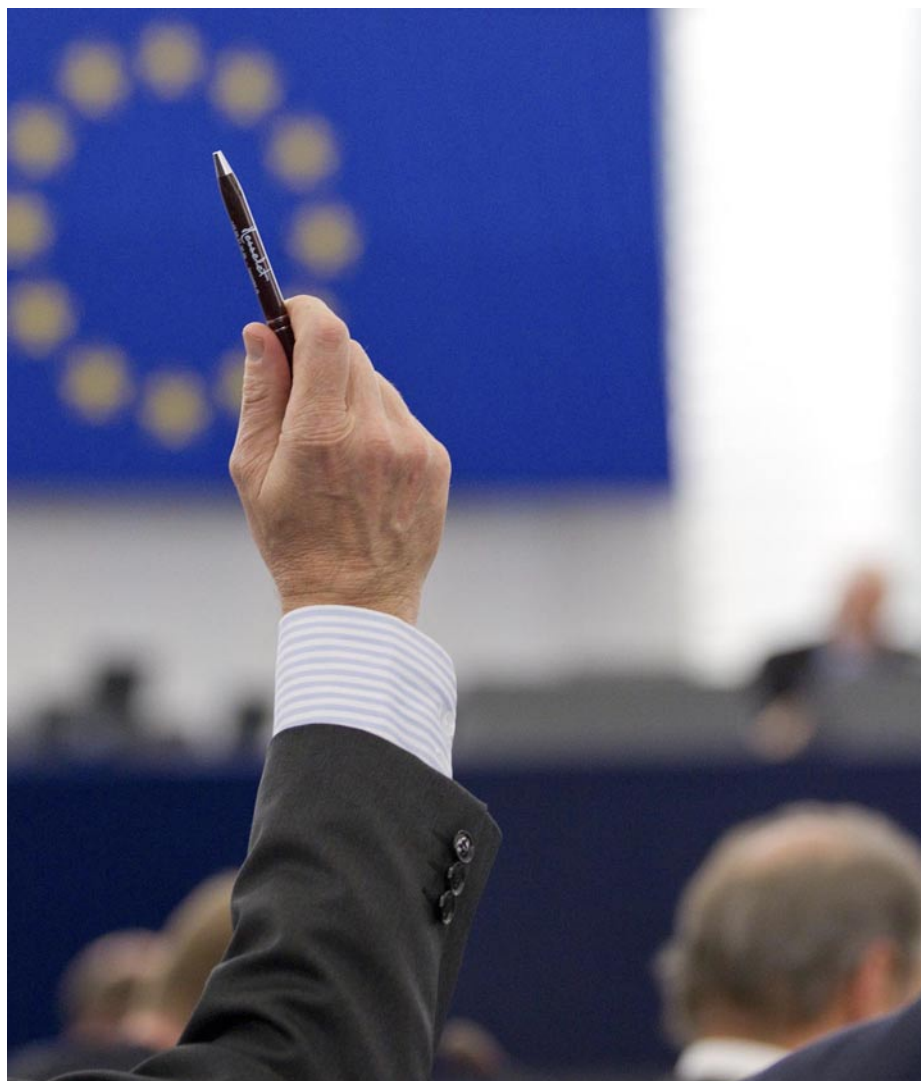

MONITORING EU europoslance Hynka Fajmona

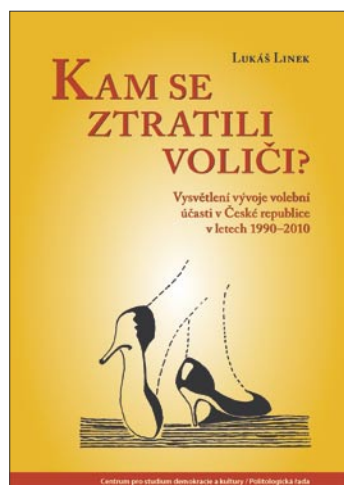
ČERVENEC–SRPEN 2013

ONDŘEJ KRUTÍLEK, PETRA KUCHYŇKOVÁ, IVETA PALIČKOVÁ

CENTRUM PRO STUDIUM DEMOKRACIE A KULTURY

BRNO, SRPEN 2013

LUKÁŠ LINEK

Kam se ztratili voliči?

Vysvětlení vývoje volební účasti v České republice v letech 1990–2010

Účast v parlamentních volbách v Česku postupně klesá již od počátku 90. let, a v letech 2002 až 2010 dokonce nepřesáhla hodnotu 65 procent. Protože účast ve volbách je jednou z nejvýznamnějších politických aktivit občanů v demokracii, zaměřuje se autor na vysvětlení jejího poklesu. Kniha shrnuje dosavadní způsoby vysvětlení volební účasti a důvodů jejího poklesu a představuje vlastní teorii volební účasti, která ji vysvětluje v obecné rovině mobilizací vnějšími aktéry a individuální motivací k účasti (instrumentální, expresivní a normativní motivací). Tento teoretický model je využit nejen pro vysvětlení volební účasti, ale i jejího poklesu. K němu přispělo menší zapojení občanů ve společenských sítích, nárůst kritického hodnocení politických stran a zvýšená nejistota o smyslu-plnosti hlasování ve volbách. Kniha tak představuje první systematické prozkoumání volební účasti a důvodů jejího poklesu v České republice.

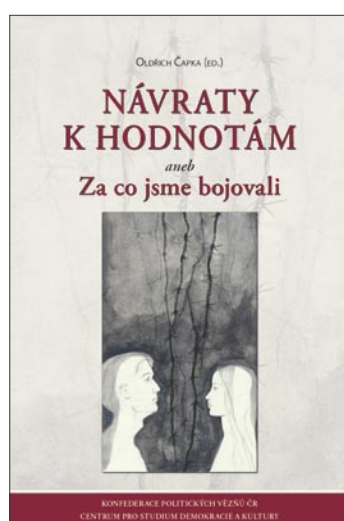
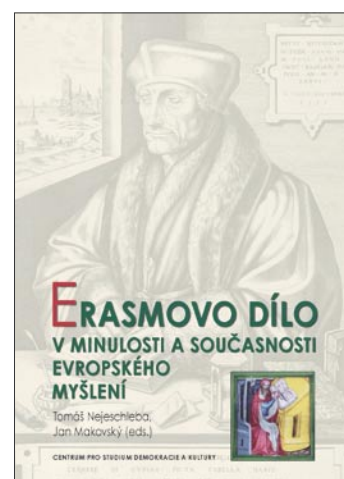
Brož., 336 str., 379 Kč

TOMÁŠ NEJESCHLEBA – JAN MAKOVSKÝ (EDS.)

Erasmovo dílo v minulosti a současnosti evropského myšlení

Kniha vznikla u příležitosti výročí 500 let od prvního vydání Chvály bláznivosti Erasma Rotterdamského. V jednotlivých kapitolách se pokouší zachytit různé aspekty myšlení a tvorby tohoto významného humanisty: od klasické filologie, přes filosofii a teologii až k politice. Probírá se také vztah Erasma či jeho díla k jeho současníkům i následovníkům (François Rabelais, Johannes Reuchlin, Sebastian Franck, Agrippa z Nettesheimu, Marco Marulič, Hadrián IV.) a zvláštní pozornost je věnována i recepci Erasmova díla v českých zemích. Do publikace přispěli odborníci z Česka, Nizozemí, Belgie, Chorvatska a Francie. K jubileu Chvály bláznivosti připravil pro tuto knihu zvláštní příspěvek také nestor erasmovských bádání Jean-Claude Margolin.

Brož., 376 str., 369 Kč

OLDŘICH ČAPKA (ED.)

Návraty k hodnotám aneb Za co jsme bojovali

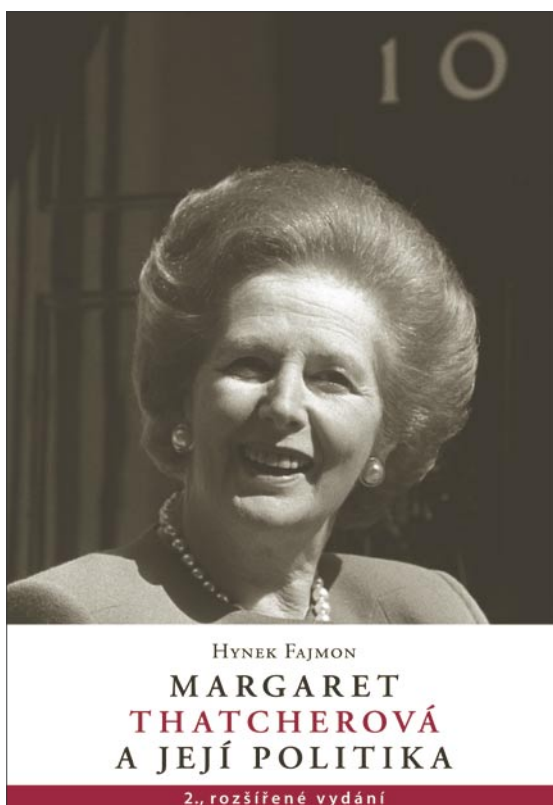
Kniha „Návraty k hodnotám aneb Za co jsme bojovali“ vznikla s cílem připomenout hrůznost komunistického režimu, který na desítky let zásadním způsobem ovlivnil životy občanů naší země. Nejtragičtěji zasáhl ty, kteří se jeho ideologii vzepřeli a rozhodli se bojovat za svobodu, demokracii a další hodnoty, které komunistický režim devastoval. Bojovníci za svobodu skončili v komunistických žalářích a pracovních táborech, mnozí z nich za svou vzpouru proti totalitě zaplatili životem. Hlavním smyslem knihy „Návraty k hodnotám aneb Za co jsme bojovali“ je připomenout osudy bojovníků proti totalitě, předat současné generaci odkaz bývalých politických vězňů komunistického režimu a napomoci tomu, aby se do naší země totalita znovu nevrátila. Neboť národ, který se nepoučí ze své minulosti, je odsouzen k tomu ji prožít znovu.

Brož., 144 str., 169 Kč

Objednávky na adrese:

CDK, Venhudoва 17, 614 00 Brno, tel./fax: 545 213 862, e-mail: cdk@cdk.cz, www.cdk.cz

DOPORUČENÁ PUBLIKACE CDK

HYNEK FAJMON

Margaret Thatcherová a její politika

e-publikace 2., rozšířené vydání

Margaret Thatcherová je fascinující a inspirativní osobností moderní světové politiky. „Konzervativní revoluce“, kterou zahájila v osmdesátých letech, změnila tvář Velké Británie a později i východní Evropy. Kniha poslance Evropského parlamentu Hynka Fajmona Margaret Thatcherová a její politika vychází při příležitosti osmdesátých pátých narozenin bývalé premiérky. V úspěšné „politické biografii“ se autorovi (jenž původně vystudoval historii) podařilo skvěle skloubit důkladnou práci historika s rozhledem a zkušenostmi aktivního politika hájícího pravicové hodnoty. Druhé vydání knihy, jež poprvé vyšla v roce 1999, autor podstatně rozšířil a doplnil o kapitolu věnovanou působení a rozsáhlé spisovatelské činnosti Margaret Thatcherové po roce 1990, kdy odešla z aktivní politiky. Podstatně jsou rozšířeny i závěrečná chronologická příloha a slovníček nejvýznamnějších představitelů „thatcherismu“. K českému čtenáři se tak dostává první kompletní biografie političky, jejíž odkaz je stále živý a inspirativní.

E-publikace ve formátu PDF, 392 str. + 16 str. fotopřílohy, 198 Kč

Ke stažení zde:

www.kosmas.cz/knihy/183111/margaret-thatcherova-a-jeji-politika/

Objednávky na adrese:

CDK, Venhudova 17, 614 00 Brno, tel./fax: 545 213 862, e-mail: cdk@cdk.cz, www.cdk.cz

Navštivte internetové stránky
www.fajmon.eu

HYNEK FAJMON

POSLANEC EVROPSKÉHO PARLAMENTU ZA ODS

PROFILY AUTORŮ

Ondřej Krutílek

Analytik legislativy Evropské unie a šéfredaktor Revue Politika (www.revuepolitika.cz). Absolvent politologie, mezinárodních vztahů a evropských studií na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity. Autor řady odborných i publicistických textů. Příležitostně přispívá do Lidových novin, časopisů Reflex a Finmag (www.finmag.cz) a na server Euroskop (www.euroskop.cz).

Petra Kuchyňková

Analytička legislativy Evropské unie a asistentka na Katedře mezinárodních vztahů a evropských studií Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity. Absolventka politologie, mezinárodních vztahů a evropských studií na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity. Zabývá se aktuálním děním v Evropské unii, společnou zemědělskou politikou a východní dimenzí vnější politiky Evropské unie. K oblastem jejího odborného zájmu náleží též otázky současné ruské zahraniční politiky a vztahů Rusko – EU.

Iveta Paličková

Analytička legislativy Evropské unie a koordinátorka projektů Centra pro studium demokracie a kultury. Absolventka anglistiky a evropských studií na Filozofické fakultě, resp. Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity.

OBSAH

STALO SE...	6	ENVI se vyjádřil k revizi směrnice o tabákových výrobcích	22
PŘEHLED DĚNÍ	8	Platby kartou by měly být levnější, Komise navrhla nová pravidla	23
Daně	8		
EP podpořil návrh na zavedení daně z finančních transakcí v režimu posílené spolupráce	8		
Doprava	10		
EP přísnější technické kontroly vozidel zcela neodmítl	10		
Hospodářská a měnová unie	11		
Rada ECOFIN završila letošní evropský semestr	11		
Komise navrhla jednotný mechanismus pro řešení problémů bank v bankovní unii	11		
Institucionální záležitosti	13		
EP přijal usnesení týkající se finanční perspektivy 2014–2020	13		
Justice a vnitro	15		
EP přijal směrnici týkající se kybernetického zločinu	15		
Komise: EU bude mít veřejného žalobce	16		
EU chce konkurenceschopnější a efektivnější obrannou politiku	17		
Regionální politika	18		
EP souhlasí s většinou pravidel v návrzích k budoucí regionální politice	18		
Komise představila očekávanou revizi Evropského fondu solidarity	18		
Spotřebitelé	19		
IMCO podpořil snazší registraci vozidla v jiném členském státě	19		
Komise mění pravidla pro organizované zájezdy	20		
IMCO podporuje balík o bezpečnosti nepotravinářských výrobků a tržním dohledu	21		
		Vnitřní trh	24
		JURI podporuje snazší udělování hudebních licencí	24
		Coreper stvrdil změnu pravidel pro zadávání veřejných zakázek	25
		Rada souhlasí s revizí klíčových nařízení týkajících se poskytování státní podpory	27
		Zaměstnanost a sociální věci	28
		EMPL podporuje 40% kvótu na zastoupení žen v řídicích orgánech firem	28
		Životní prostředí	29
		Další snížení emisí CO ₂ z dodávek do roku 2020: Rada a EP dosáhly kompromisu	29
		VE ZKRATCE...	30
		PŘEHLED KLÍČOVÝCH HLASOVÁNÍ PLÉNA EP	36
		VYBRANÉ STATISTICKÉ ÚDAJE EUROSTAT	38
		VEŘEJNÉ KONZULTACE V ZÁŘÍ 2013	40
		KALENDÁŘ NA ZÁŘÍ 2013	41
		SEZNAM ZKRATEK	42
		SLOVNÍČEK	44
		SCHÉMATA ROZHODOVACÍCH PROCEDUR	47

STALO SE...

Zástupci Rady a EP 26. 6. 2013 dosáhli kompromisu stran návrhu Komise, jenž by měl do roku 2020 zajistit další výrazné snížení emisí CO₂ z nových lehkých užitkových vozidel (tzv. dodávek; více v příspěvku **Další snížení emisí CO₂ z dodávek do roku 2020: Rada a EP dosáhly kompromisu**).

Plénium EP 2. 7. 2013 oslabilo návrhy Komise, jejichž cílem bylo zpřísnit minimální normy pro technické kontroly vozidel. Nakonec tak ale neučinilo tak výrazně, jak zamýšlel odpovědný výbor TRAN (více v příspěvku **EP přísnější technické kontroly vozidel zcela neodmítl**).

EP na plenárním zasedání 3. 7. 2013 potvrdil výsledek jednání s Komisí a Radou o finanční perspektivě na období 2014–2020. Kompromis bude ještě třeba schválit v podobě nařízení a stvrdit meziinstitucionální dohodou (více v příspěvku **EP přijal usnesení týkající se finanční perspektivy 2014–2020**).

Plénium EP 3. 7. 2013 podpořilo návrh na zavedení daně z finančních transakcí v režimu posílené spolupráce (více v příspěvku **EP podpořil návrh na zavedení daně z finančních transakcí v režimu posílené spolupráce**).

EP na plenárním zasedání 4. 7. 2013 přijal návrh směrnice týkající se kybernetického zločinu a jeho trestání. Text se týká zpřísnění trestů v dané oblasti a harmonizace na celounijní úrovni. Požaduje posilování prevence vůči kybernetickým útokům, posílení spolupráce mezi policejními a soudními složkami při jejich vyšetřování a postihování a také spolupráci mezi členskými státy, které by měly být povinny reagovat do 8 hodin v případě naléhavé žádosti o pomoc (více v příspěvku **EP přijal směrnici týkající se kybernetického zločinu**).

Výbor EMPL 9. 7. 2013 podpořil kontroverzní návrh Komise mající do roku 2020 zajistit 40% zastoupení žen v řídicích orgánech firem (více v příspěvku **EMPL podporuje 40% kvótu na zastoupení žen v řídicích orgánech firem**).

Výbor IMCO 9. 7. 2013 podpořil návrh nařízení, které by mělo napomoci usnadnit registraci vozidla v jiném členském státě (více v příspěvku **IMCO podpořil snazší registraci vozidla v jiném členském státě**).

Výbor IMCO 9. 7. 2013 projednával balík mající na úrovni EU komplexně řešit otázku bezpečnosti nepotravinářských výrobků a tržního dohledu, čímž by se měla výrazně zvýšit ochrana spotřebitele. V zásadě se zcela postavil za návrhy Komise (více v příspěvku **IMCO podporuje balík o bezpečnosti nepotravinářských výrobků a tržním dohledu**).

Výbor JURI 9. 7. 2013 jednomyslně souhlasil se snazším udělováním hudebních licencí (více v příspěvku **JURI podporuje snazší udělování hudebních licencí**).

Komise 9. 7. 2013 předložila revizi směrnice o turistických službách týkající se pravidel pro organizované zájezdy (více v příspěvku **Komise mění pravidla pro organizované zájezdy**).

Rada 9. 7. 2013 završila evropský semestr 2013 schválením doporučení pro jednotlivé členské státy (více v příspěvku **Rada ECOFIN završila letošní evropský semestr**).

Výbor ENVI se 10. 7. 2013 vyjádřil k revizi směrnice o tabákových výrobcích. Požaduje její zásadní zpřísnění (více v příspěvku **ENVI se vyjádřil k revizi směrnice o tabákových výrobcích**).

Komise 10. 7. 2013 předložila dlouho očekávaný návrh na zavedení jednotného mechanismu pro řešení problémů bank v bankovní unii (více v příspěvku **Komise navrhla jednotný mechanismus pro řešení problémů bank v bankovní unii**).

Výbor REGI přijal na svém zasedání 10. 7. 2013 nová pravidla týkající se investování 325 mld. € v rámci regionální politiky. Jednal o všech 5 konkrétních návrzích kohezního balíku na období 2014–2020. Shoda údajně panuje nad 95% obsahu předložených návrhů. Prostředky by měly posílit

investice, růst a zaměstnanost v jednotlivých regionech (více v příspěvku **EP souhlasí s většinou pravidel v návrzích k budoucí regionální politice**).

Coreper 17. 7. 2013 stvrdil dalekosáhlou změnu pravidel pro zadávání veřejných zakázek v EU (více v příspěvku **Coreper stvrdil změnu pravidel pro zadávání veřejných zakázek**).

Komise 17. 7. 2013 předložila návrh na vytvoření úřadu evropského veřejného žalobce, který by měl posílit dohled nad prostředky EU, a posílení role agentury EU pro justiční spolupráci v trestních věcech Eurojust, jíž chce Komise zároveň reformovat. Dále Komise předložila sdělení o správě Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) (více v příspěvku **Komise: EU bude mít veřejného žalobce**).

Rada 22. 7. 2013 stvrdila 2 důležité návrhy revidující nařízení týkající se poskytování státní podpory (více v příspěvku **Rada souhlasí s revizí klíčových nařízení týkajících se poskytování státní podpory**).

Komise 24. 7. 2013 předložila balík 2 návrhů, jež by měly revidovat režim platebních služeb v EU. V praxi by to mělo znamenat především trvalé snížení poplatků za zpracování transakce kartou (včetně transakcí internetových; více v příspěvku **Platby kartou by měly být levnější, Komise navrhla nová pravidla**).

Komise 24. 7. 2013 zveřejnila sdělení, kterým chce přispět do debaty o budoucnosti evropského sektoru obrany a bezpečnosti, jež se povede zejm. na summitu Evropské rady v prosinci 2013 (více v příspěvku **EU chce konkurenceschopnější a efektivnější obrannou politiku**).

Komise 25. 7. 2013 předložila návrh reformy Evropského fondu solidarity. Měl by efektivněji a rychleji reagovat na živelní pohromy, které mohou členské státy EU postihnout. Čerpání prostředků by mělo být jednodušší (více v příspěvku **Komise představila revizi Evropského fondu solidarity**).

PŘEHLED DĚNÍ

DANĚ

EP podpořil návrh na zavedení daně z finančních transakcí v režimu posílené spolupráce

Návrh směrnice Rady, kterou se provádí posílená spolupráce v oblasti daně z finančních transakcí ([KOM\(2013\)71](#))

Plénum EP 3. 7. 2013 [podpořilo](#) poměrem 522:141:42 [návrh](#) na zavedení daně z finančních transakcí v režimu posílené spolupráce. Komise to [přivítala](#).

Kontext

O problematice potenciálního zavedení daně z finančních transakcí (která by se, jak již v roce 1971 navrhoval ekonom a držitel Nobelovy ceny za ekonomii James Tobin, vztahovala na separátní přeshraniční operace) a/nebo zavedení bankovní daně (která by se vztahovala na finanční instituce jako takové) se na úrovni EU intenzivně diskutuje již více než 3 roky.

V září 2010 Komise učinila konečné rozhodnutí: předložila [návrh](#) na zavedení daně z finančních transakcí (v jejím úsilí ji několikrát výrazně podpořil jak EP, tak údajně i 65% občanů členských států EU (viz výsledky průzkumu [Eurobarometer 75](#)). Daný návrh ovšem nezískal mezi členskými státy potřebnou jednomyslnou podporu (více v příspěvku „Daň z finančních transakcí nejspíše pouze v režimu posílené spolupráce“, Ve zkratce..., [Monitoring červen 2012](#)), a proto 11 členských států reprezentujících [údajně 2/3 HDP EU](#) (Belgie, Estonsko, Francie, Itálie, Německo, Portugalsko, Rakousko, Řecko, Slovensko, Slovinsko a Španělsko) v říjnu 2012 [deklarovalo](#), že chtějí zavést daň z finančních transakcí ve formě tzv. posílené spolupráce, jak to umožňuje čl. 20 Smlouvy o EU revidované Lisabonskou smlouvou a čl. 326–334 Smlouvy o fungování EU.

Komise uvedeným státům vyšla vstříc ještě daný měsíc: [předložila](#) formální návrh na zahájení posílené spolupráce (více v příspěvku „11 členských států chce zavést daň z finančních transakcí formou

posílené spolupráce, Komise je pro“, Ve zkratce..., [Monitoring říjen 2012](#)). EP jej podpořil v prosinci 2012 (více v příspěvku „EP podpořil daň z finančních transakcí v režimu posílené spolupráce“, Ve zkratce..., [Monitoring prosinec 2012](#)), Rada jako celek (za abstence ČR, Lucemburka, Malty a Velké Británie) v lednu 2013 (více v příspěvku „Rada podpořila daň z finančních transakcí v režimu posílené spolupráce“, Ve zkratce..., [Monitoring leden 2013](#)).

Návrh, který Komise uveřejnila v únoru 2013 (více v příspěvku „Komise předložila návrh na zavedení daně z finančních transakcí v režimu posílené spolupráce“, [Monitoring únor 2013](#)) a EP nyní přijal, by měl, zjednodušeně řečeno, naplnit schválenou posílenou spoluprací konkrétním obsahem.

Obsah

Daň by měla zatížit každou transakci s finančními nástroji mezi finančními institucemi (investičními podniky, organizovanými trhy, úvěrovými institucemi, penzijními fondy, pojišťovnami, subjekty kolektivního investování a jejich manažery, alternativními, např. hedgeovými investičními fondy, společnostmi poskytujícími finanční leasing či „jednotkami pro speciální účel“), přičemž by se měla (nově, v porovnání s původním návrhem) uplatnit tzv. zásada rezidence: daň by měla být splatná vždy, je-li kterákoli ze stran transakce usazena v členském státě uplatňujícím posílenou spoluprací nebo jedná-li kterákoli ze stran z pověření strany usazené v členském státě uplatňujícím posílenou spoluprací (pak by mělo být jedno, kde na světě se transakce zrealizuje).

Kromě toho by se měla (nově) uplatnit i tzv. zásada místa emise („další bezpečnostní opatření proti daňovým únikům“, mj. v souladu s [doporučením](#) o agresivním daňovém plánování z prosince 2012; více v příspěvku „Komise tvrdě proti daňovým únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem“, Ve zkratce..., [Monitoring prosinec 2012](#)). To znamená, že finanční nástroje vydané v členských státech uplatňujících posílenou spoluprací budou při obchodování zdaněny i v případě, že subjekt, který s nimi obchoduje, v žádném z těchto států usazen není.

Důsledky zavedení daně by se tedy měly do jisté míry projevit i exterritoriálně, tedy mimo oblast posílené spolupráce, např. i v ČR (jejíž subjekty často nakupují cenné papíry např. v Německu). Komise tvrdí, že obdobný režim se uplatňuje i v případě DPH. Na druhou stranu by se neměla vztahovat na občany a podniky, resp. např. na hypotéky, bankovní úvěry, pojistné smlouvy, navyšování kapitálu nebo na finanční transakce realizované v souvislosti s restrukturalizačními operacemi, ani na transakce finančních institucí s národními centrálními bankami, s ECB, EFSF či ESM. (Budou-li ale např. občané nebo podniky obchodovat s dluhopisy nebo akciemi, daň se na ně vztahovat bude.)

Obchody se (zejm.) akciemi a dluhopisy by měly být zdaněny (minimální) sazbou 0,1 %, obchody s deriváty sazbou 0,01 %. Základ daně by měl být definován na základě obchodních činností prováděných „finančními institucemi se všemi produkty a na všech trzích s ekonomickou vazbou na zónu daně z finančních transakcí“. Právě to, že sazba daně by měla být relativně nízká a její základ poměrně široký, by mělo podle Komise zajistit, že finanční instituce nebudou hromadně opouštět EU (resp. státy uplatňující posílenou spolupráci, které jsou nota bene z hlediska EU jako celku ekonomicky významné).

EP požaduje, aby uvedené sazby byly (alespoň) v případě „neoficiálních“ (rizikovějších, over the counter) obchodů považovány pouze za minimální (tj. aby si je členské státy mohly podle potřeby navýšit). Na druhou stranu by se do 1. 1. 2017 měla ve 2 případech uplatňovat výjimka. Transakce se státními dluhopisy by měly být zdaněny jen 0,05 % (a 0,01 % v případě splacení dluhopisů do 3 měsíců) a transakce s prostředky penzijních fondů jen 0,05 % (v případě akcií a dluhopisů) a 0,005 % (v případě derivátů). Na transakce v rámci finančních skupin by se daň neměla vztahovat vůbec, naopak v kontrastu k pozici Komise by jí měly být zatíženy tzv. spotové měnové transakce.

Finanční instituce by měly daň z finančních transakcí platit členským státům ihned na základě provedených transakcí, před vzájemným započtením a vypořádáním. V případě elektronických transakcí by měla být daň hrazena ve stejný den, kdy nastane její splatnost, v případě transakcí neelektronických do 3 dnů.

Finanční instituce by měly příslušným finančním úřadům podávat daňová priznání. Krom toho by měly kvůli nové dani mj. také vést podrobné záznamy o provedených finančních transakcích.

Výnos daně by měl (po jejím zavedení) činit 30–35 mld. € ročně (v případě návrhu pro ce-

lou EU se počítalo s přibližně 57 mld. €). HDP v členských státech uplatňujících posílenou spolupráci by se měl dlouhodobě (v řádu dekád) snížit o 0,28 %, Komise ale nevyklučuje ani zvýšení o 0,2 %.

Část prostředků by podle Komise, ale i podle EP mohla být využita jako vlastní zdroj EU, který by „snižoval“ příspěvky příslušných členských států (v případě, že by daň z finančních transakcí zavedly všechny státy EU, by ovšem již k žádnému snížení jejich příspěvků docházet nemělo).

Sporné body

Proti zavedení daně z finančních transakcí, byť v režimu posílené spolupráce, se bezprostředně po předložení návrhu postavila organizace sdružující účetní (ACCA), neboť nesouhlasí s jejími očekávatelnými exterritoriálními dopady a má obavu z dvojího zdanění, nehledě na skutečnost, že daň může být úspěšná jedině v případě, že bude zavedena celosvětově (což nebude).

Organizace Insurance Europe zase rozporovala fakt, že se daň negativně dotkne transakcí penzijních fondů, což je učiní méně atraktivními/výnosnými v době, kdy řada členských států přistupuje k penzijním reformám zaměřeným na oslabení role státu při vyplácení starobních důchodů (a tedy na posílení role soukromých penzijních fondů).

Pozice ČR

ČR zavedení daně z finančních transakcí nepodporovala a nepodporuje. (Proto ani není – na rozdíl např. od Slovenska – součástí 11 členských států, které iniciovaly zavedení posílené spolupráce.) ČR argumentuje tím, že EU by z mnoha důvodů neměla získat právo výběru daní (což by zavedení Tobinovy daně fakticky přineslo), nehledě na důvody, jimiž Komise své návrhy doprovodila. Např. ČR coby členský stát EU v průběhu (finanční, hospodářské a dluhové) krize svůj bankovní sektor z veřejných prostředků nepodporovala.

Další vývoj

EP je v dané záležitosti pouze konzultován. O návrhu proto musí jednomyslně rozhodnout 11 členských států uplatňujících posílenou spolupráci.

Komise předpokládá, že finální text by se mohl uplatnit od 1. 1. 2014, bude-li přijat do 30. 9. 2013.

DOPRAVA

EP přísnější technické kontroly vozidel zcela neodmítl

Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on periodic roadworthiness tests for motor vehicles and their trailers and repealing Directive 2009/40/EC (COM(2012)380)

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice Rady 1999/37/ES o registračních dokladech vozidel (KOM(2012)381) Příloha návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o silničních technických kontrolách užitkových vozidel provozovaných v Unii a o zrušení směrnice 2000/30/ES (KOM(2012)382)

Plénum EP 2. 7. 2013 [oslabilo](#) návrhy Komise, jejichž cílem bylo zpřísnit minimální normy pro technické kontroly vozidel. Nakonec tak ale neučinilo tak výrazně, jak zamýšlel odpovědný výbor TRAN.

Kontext

Komise návrhy předložila v červenci 2012 s cílem zachránit více než 1 200 životů ročně a zabránit více než 36 tis. dopravních nehod zaviněných technickou poruchou. Komise ve prospěch nové legislativní úpravy argumentovala tím, že stávající klíčové normy – [směrnice č. 2009/40](#), [směrnice č. 2000/30](#) a [směrnice č. 1999/37](#) – mají původ v roce 1977 a dosud byly revizovány jen „kosmeticky“. Krom toho tvrdila, že „každý den umírá na evropských silnicích při nehodách zaviněných technickou poruchou vozidla více než 5 lidí“. Technické poruchy údajně stojí za 6% všech autonehod, při nichž každý rok umírá 2 tis. osob a mnoho dalších se zraní. S technickými poruchami souvisí i 8% všech nehod motocyklů. Zá vadu, kvůli níž by vůz neprošel technickou kontrolou, má v každém okamžiku až 10% automobilů. A mnoho technických zá vad, které ohrožují bezpečnost (např. u ABS a elektronické kontroly stability), ani není podle současných pravidel kontrolováno (více v příspěvku „Komise chce zpřísnit technické kontroly vozidel“, [Monitoring červenec/srpen 2012](#)). Uvedené argumenty ovšem nepřesvědčily ani Radu (více v příspěvku „Rada odmítá přísnější technické kontroly vozidel“, [Monitoring prosinec 2012](#)), ani výbor TRAN (více v příspěvku „TRAN stejně jako Rada odmítá přísnější technické kontroly vozidel“, [Monitoring květen 2013](#)).

Obsah a sporné body

Komise plánovala zavést:

povinné kontroly skútrů a motocyklů (jež v současnosti nejsou předmětem [směrnice č. 2009/40](#), ale např. v ČR se [uplatňují](#)), neboť jejich (mladí)

řidiči jsou [nejrizikovější skupinou](#) účastníků silničního provozu;
povinné kontroly lehkých přívěsů (do 3,5 t);
častější pravidelné kontroly starých vozidel, neboť mezi 5. a 6. rokem narůstá počet vážných nehod zaviněných technickou poruchou (tj. u nového vozidla první kontrola po 4 letech, další po 2 letech a každá další vždy po 1 roce; dnes se uplatňuje „model“ 4-2-2);
častější kontroly automobilů a lehkých užitkových vozidel (tzv. dodávek) s mimořádně vysokým nájездem (mělo by jít o vozidla, která mají v okamžiku první technické prohlídky po 4 letech najeto více než 160 tis. km), čímž se tyto kontroly sladí s kontrolami např. vozidel taxislužby, sanitních vozů ap. (měl by se tedy uplatnit „model“ 4-1-1);
přísnější kontroly stanovením společných minimálních norem pro STK (viz např. seznam minimálního zkušebního zařízení, resp. požadavky na jeho technickou specifikaci, požadavky na znalosti a schopnosti techniků STK, standardizace pravidel pro posuzování nedostatků odhalených při kontrolách ap.);
povinné kontroly elektronických bezpečnostních prvků vozidel;
(přeshraniční) evidenci stavu tachometrů k zabránění podvodům s počty najetých kilometrů;
zvýšení počtu silničních technických prohlídek (včetně kontroly zajištění nákladu, jenž v 25% případů nebývá zajištěn dostatečně, a proto dochází k dopravním nehodám), aby v jednotlivých členských státech odpovídal počtu zaregistrovaných (primárně užitkových) vozidel.

V případě historických vozidel, zemědělských vozidel či vozidel s konstrukční rychlostí do 40 km/h mělo být možné jejich provozovatele osvobodit od povinnosti pravidelně kontrolovat technický stav vozidla.

EP (na žádost socialistů a zelených) podpořil povinné kontroly skútrů a motocyklů nad 50 cm³ od roku 2016 a mopedů od roku 2018, přestože v jejich případě to Komise nepožadovala, neboť to nepovažuje za efektivní (měla by ale předtím vydat zprávu).

Na druhou stranu EP z uvedeného výčtu explicitně odmítl:

povinné kontroly lehkých přívěsů (ovšem ne jako Rada do 3,5 t, ale jen do 2 t, navíc podpořil kontroly karavanů nad 750 kg);
častější pravidelné kontroly starých soukromě provozovaných vozidel (tj. u nového vozidla první kontrola po 4 letech, další po 2 letech a každá další vždy po 1 roce; podle EP by se měl i nadále uplatňovat „model“ 4-2-2);

častější pravidelné kontroly automobilů s mimořádně vysokým nájezdem (mají v okamžiku první technické prohlídky po 4 letech najeto více než 160 tis. km);

Jediným zásadním zpřísněním je požadavek EP, aby komerčně provozovaná vozidla byla po technické stránce posuzována podle toho, zda jejich provozovatelé (ne)plní své povinnosti, pokud jde o pravidelné kontroly. V případě, že by tak nečinili, mělo by být možné daná vozidla častěji podrobovat silničním kontrolám.

Obecně se EP ztotožňuje také s návrhem Komise, aby členské státy měly možnost společné minimální normy stanovené na úrovni EU v podobě přímo účinných a přímo použitelných nařízení na svém území zpřísnit.

Výsledek hlasování pléna EP rozporovala motocyklistická federace FEMA, která již dříve vystoupila s tím, že nehod způsobených motocykly ve špatném technickém stavu není, jak tvrdí Komise, 8 %, ale pouze 0,3 %.

Další vývoj

V následujícím období by se měli zástupci Rady a EP pokusit dojednat kompromisní znění všech relevantních návrhů, aby mohly být přijaty již v prvním čtení. Komise [předpokládá](#), že se tak stane do konce roku 2013.

HOSPODÁŘSKÁ A MĚNOVÁ UNIE

Rada ECOFIN završila letošní evropský semestr

Council issues country-specific recommendations on economic and employment policies

Rada 9. 7. 2013 [završila](#) evropský semestr 2013 schválením doporučení pro jednotlivé členské státy.

Kontext

Členské státy představují své národní reformní programy vždy v dubnu. Komise [přijala specifická doporučení](#) pro jednotlivé členské státy v květnu 2013. V rámci [evropského semestru](#) tak učinila již potřetí.

[Doporučení](#) se zaměřují na posílení růstu a zaměstnanosti v jednotlivých členských státech (více v příspěvku „Komise přijala specifická doporučení pro jednotlivé členské státy“, [Monitoring květen 2013](#)).

Obsah

Balík dokumentů evropského semestru se skládá z 23 doporučení týkajících se zaměstnanecské a hospodářské politiky jednotlivých členských

států. Dále se doporučení týkají fiskální politiky, balík obsahuje i specifická doporučení pro státy eurozóny a odůvodnění v případě, že specifická doporučení nekorespondují s řešením navrženým Komisí.

Země, které procházejí reformami a jsou zahrnuty do specifických programů, jako je Řecko, Portugalsko, Irsko a Kypr, do hodnocení zařazeny nejsou, stejně jako Chorvatsko, které bude zahrnuto až do dalšího cyklu v lednu 2014.

Komise navrhla jednotný mechanismus pro řešení problémů bank v bankovní unii

Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council establishing uniform rules and a uniform procedure for the resolution of credit institutions and certain investment firms in the framework of a Single Resolution Mechanism and a Single Bank Resolution Fund and amending Regulation (EU) No 1093/2010 of the European Parliament and of the Council ([COM\(2013\)520](#))

Komise 10. 7. 2013 [předložila](#) dlouho očekávaný návrh na zavedení jednotného mechanismu pro řešení problémů bank v bankovní unii.

Kontext

Předložený návrh je součástí [širší iniciativy](#) mající dát v EU (resp. v eurozóně) vzniknout tzv. bankovní unii (více v příspěvku „Komise chce, aby vznikla „bankovní unie“, [Monitoring červen 2012](#), a v příspěvku „Komise předložila další konkrétní návrhy na vznik bankovní unie“, [Monitoring září 2012](#)). Cílem je – zjednodušeně řečeno – větší dohled nad fungováním bankovního sektoru v EU a prevence jeho potenciálních problémů (které byly v posledních letech zpravidla saturovány z veřejných prostředků). Pokud by tyto snahy (dohled a prevence) nebyly úspěšné, měl by se uplatnit právě předložený „jednotný mechanismus pro řešení problémů“, který by měl podle Komise garantovat, že potenciální krach banky nezasáhne negativně daňové poplatníky.

Tzv. SSM (jednotný mechanismus dohledu), na jehož vzniku se zástupci Rady a EP dohodli v březnu 2013 (v příspěvku „Zástupci Rady a EP se shodli na vznik jednotného mechanismu dohledu nad bankami“, [Monitoring březen 2013](#)) doplněný o projednávanou směrnici o ozdravování bank (více v příspěvku „Rada napodruhé přijala svou pozici ke směrnici o ozdravování bank“, [Monitoring červen 2013](#)) dosud počítal s řešením problémů bank na úrovni jednotlivých členských států (byť za koordinace zejm. unijním EBA). Nově předložený návrh by měl řešení

problémů bank [definitivně komunitarizovat](#). Nutno však dodat, že aniž byl schválen (a tedy začal fungovat) systém ozdravování bank na úrovni jednotlivých členských států.

Na druhou stranu je pravda, že Komise záměr vytvořit jednotný mechanismus pro řešení problémů bank avizovala již minimálně dvakrát – v září 2012 při předkládání návrhu na vznik SSM, kdy uveřejnila i [sdělení](#) „Plán ustavení bankovní unie“, a v listopadu 2012 v rámci tzv. blueprintu – [sdělení](#) „Návrh prohloubené a skutečné hospodářské a měnové unie“ (více v příspěvku „Komise předložila další konkrétní návrhy na vznik bankovní unie“, [Monitoring září 2012](#), a v příspěvku „Komise navrhla plán na vytvoření skutečné hospodářské unie“, [Monitoring listopad 2012](#)). Navíc její záměr v [prosinci 2012](#) a [březnu 2013](#) v základních parametrech podpořila Evropská rada a v [červnu 2013](#) také EP.

Obsah

Jednotný mechanismus pro řešení problémů bank (Single Resolution Mechanism; SRM) by měl být spuštěn vždy poté, co ECB upozorní na to, že určitá banka v eurozóně a/nebo banka se sídlem v členském státě účastnícím se bankovní unie má závažné finanční obtíže, které je nutno řešit.

Konkrétní řešení (zda, jak, kdy) by měl připravit výbor sestávající ze zástupců ECB, Komise a příslušných vnitrostátních orgánů (centrálních bank ze zemí, kde má krachující banka své ústředí, pobočky a/nebo dceřiné společnosti). Formálně (s odkazem na případ Meroni [9/56](#) údajně čistě z právních důvodů) by ale měla řešení přijmout Komise a neměla by být povinna řídit se doporučeními výboru.

Výbor by měl po přijetí řešení „pouze“ dohlížet na to, jak je vykonávají příslušné vnitrostátní orgány, a pokud by tak nečinily, měl by být oprávněn zaslat úřední příkazy přímo do problémových bank (tedy vnitrostátní orgány fakticky obejít). Výbor by měl fungovat ve 2 formacích – plenární a exekutivní. V obou případech by ale měl svá rozhodnutí přijímat prostou většinou, přičemž by mělo platit, že váha hlasu země, kde sídlí krachující banka, o které se rozhoduje, by měla být větší než váha hlasu země, kde má daná banka pouze pobočku nebo dceřinou společnost (země s pobočkou nebo dceřinou společností by měly sdílet jeden hlas, zatímco země se sídlem by měla mít jeden hlas sama za sebe).

Pro účely střednědobé restrukturalizace bank by měl být zřízen jednotný fond pro řešení problémů bank pod dohledem zmíněného výboru.

Měl by být financován z příspěvků bankovního sektoru a měl by nahradit vnitrostátní fondy pro řešení problémů z členských států eurozóny a z členských

států, které se účastní bankovní unie, jak stanoví návrh směrnice o ozdravování bank.

Fond by měl během 10 let disponovat sumou odpovídající 1% krytých vkladů bank ze všech participujících členských států (států přistoupených k bankovní unii), což by podle Komise mělo postačovat k tomu, aby banky nezískávaly pomoc z veřejných prostředků, neboť před využitím prostředků z fondu by měly získat prostředky od svých akcionářů a/nebo věřitelů.

S tím ostatně úzce souvisí i [úprava pravidel státní podpory bankám v době krize](#), kterou Komise [přijala](#) ve stejný den jako návrh na vznik SRM (s platností od 1. 8. 2013). Přímá státní podpora (a/nebo rekapitalizace) by v budoucnu měla být obecně možná jen za výjimečných okolností a po vyčerpání všech ostatních dostupných variant řešení, přičemž banky by měly dopředu (ex ante) disponovat průběžně aktualizovanými restrukturalizačními plány schvalovanými Komisí (dosud se uplatňuje spíše pravidlo ex post).

Přesná pravidla (a tedy sumy připadající na každou konkrétní banku, zejm. v závislosti na jejím rizikovém profilu) by měla Komise schválit formou aktu v přenesené pravomoci. Komise na základě dat z roku 2011 odhaduje, že fond by měl ve výsledku disponovat cca 55 mld. €.

Pokud by z něj byla během uvedených 10 let vyplacena více než polovina cílové částky, měl by být možné fond „naplnit“ ne během 10, ale 14 let, ovšem roční příspěvek všech zainteresovaných bank by neměl činit „pouhých“ 5,5 mld. €, ale až 14 mld. €.

Sporné body a pozice ČR

Komise ve prospěch jednotného mechanismu a jednotného fondu [argumentuje](#) údajnou větší efektivitou. Může to platit (jistě to není, neboť k návrhu ani nebyla přiložena dopadová studie, tzv. hodnocení dopadu), ovšem spíše z hlediska EU/eurozóny/bankovní unie jako celku, ne nutně z hlediska jednotlivých zainteresovaných členských států, zejm. pak Německa, které se proti předloženému záměru Komise staví dlouhodobě kvůli obavám, že by to byly primárně jeho prostředky, které by byly využívány na pomoc krachujícím bankám. Německo navíc tvrdí, že EU pro vznik SRM nemá pravomoci. Jinak řečeno požaduje, aby se adekvátně změnila Lisabonská smlouva, což (jako zdlouhavé a politicky komplikované) odmítá nejen Komise, ale i ostatní členské státy. I proto byl za právní bázi návrhu přijat čl. 114 Smlouvy o fungování EU týkající se vnitřního trhu EU (sic!).

V případě ČR, jejíž bankovní sektor je majoritně tvořen „dcerami“ zahraničních bank, z nichž většina má sídlo v eurozóně, vyvstává otázka, jaké na

ni bude mít ustavení SRM dopady. Přestože se země dosud vždy vyjadřovala proti vzniku bankovní unie i jejích jednotlivých komponentů, zdá se, že odmítáním projektu se může do budoucna vystavit situaci, kdy bude mít jen minimální vliv na rozhodnutí, která se jí budou bezprostředně dotýkat.

Jinak řečeno, v ČR by měla proběhnout debata, zda (jako stát mimo eurozónu) vstoupit do bankovní unie s tím, že její zástupci budou moci být v příslušných orgánech kdykoli přehlasováni, nebo zůstat mimo ni, fakticky se nepodílet na rozhodování a následně pouze přijímat dojednaná řešení. Ani jedna z eventualit není optimální, nehledě na to, zda taková (věcná) debata v ČR vůbec může proběhnout.

Další vývoj

Jednotný mechanismus pro řešení problémů bank v bankovní unii by měl být podle optimistického odhadu Komise (ale i [Evropské rady](#)) schválen do konce volebního období stávajícího EP (tj. cca do dubna 2014) a začít fungovat od 1. 1. 2015 (kdy by se měla začít uplatňovat i směrnice o ozdravování bank, která však také zatím nebyla schválena, byť její projednávání je již v pokročilejší fázi).

Reálně negociace o SRM začnou nejdříve po německých parlamentních volbách 22. 9. 2013.

INSTITUCIONÁLNÍ ZÁLEŽITOSTI

EP přijal usnesení týkající se finanční perspektivy 2014–2020

[Usnesení Evropského parlamentu ze dne 3. července 2013 o politické dohodě o víceletém finančním rámci na období 2014–2020](#)

EP na plenárním zasedání 3. 7. 2013 prostřednictvím [nelegislativního usnesení](#) potvrdil výsledek jednání s Komisí a Radou o finanční perspektivě na období 2014–2020. Klíčové instituce EU se tedy po několikaměsíčních jednáních dohodly na podobě finančního výhledu na další sedmileté období. Kompromis bude ještě třeba schválit v podobě nařízení a stvrdit meziinstitucionální dohodou.

Kontext

Na summitu v únoru 2013 Evropská rada dospěla k [dohodě](#) týkající se především výdajové stránky nové finanční perspektivy pro období 2014–2020. EP však v [usnesení](#) přijatém v březnu 2013, v němž stanovil svůj mandát pro jednání o FP 2014–2020, tuto dohodu odmítl.

Požadavky EP se týkaly jednak vypořádání nevypáčených pohledávek v rámci rozpočtů stávající finanční perspektivy 2007–2013 (jednalo se zejm. o dodatečné vypořádání pohledávek za rok 2012 a podobná situace se očekávala i v roce 2013) a dále EP požadoval větší možnosti pro přesun rozpočtových prostředků mezi jednotlivými lety i rozpočtovými kapitolami v rámci nové FP 2014–2020. Jeho zástupci přitom upozorňovali, že v posledních letech se v rámci úspornějších rozpočtů nedaří uspokojovat všechny pohledávky a pravidelně se objevují deficity, které pak musí členské státy (neochotně) doplácet. Vzhledem k tomu, že únorová dohoda hlav států a vlád o podobě výdajové stránky rozpočtu na období 2014–2020 počítala s úspornější variantou, požadoval EP kompenzaci právě v podobě větší flexibility pro přesouvání výdajových prostředků v platbách i závazcích a možnost revizí finanční perspektivy. Důležitým bodem jednání měla být i komplikovaná a z pohledu členských států sporná otázka vlastních zdrojů EU (více v příspěvku „EP hlasoval o mandátu pro jednání o finanční perspektivě 2014–2020“, [Monitoring březen 2013](#)).

Tři klíčové instituce rozhodovacího procesu, EK, EP a Rada, musely proto hledat dohodu prostřednictvím tzv. dialogu. Jednání byla oficiálně zahájena 6. 5. 2013 po schůzce předsedy EK Josého Manuela Barrosa, předsedy EP Martina Schulze a irského premiéra Endy Kennyho (více v příspěvku „Instituce EU jednájí o finanční perspektivě 2014–2020“, [Monitoring květen 2013](#)) a pokračovala i v červnu 2013.

Irské předsednictví kontinuálně deklarovalo odhodlání dosáhnout dohody do konce svého mandátu, tedy do konce června 2013, ještě 11. 6. 2013 byla ale na webových stránkách EP zveřejněna [zpráva](#), podle které tým účastníků se těchto jednání za EP vyjadřoval nad jejich průběhem zklamání a označoval ho za nedostatečný.

Jednání byla obnovena až týden před zasedáním Evropské rady, které se konalo ve dnech 27.–28. 6. 2013, a právě v první den summitu, 27. 6. 2013, předseda EK Barroso, předseda EP Martin Schulz a irský premiér Enda Kenny [oznámili](#), že dohody bylo dosaženo. Rada vyšla vstříc EP v otázce flexibility v závazcích i platbách. K dohodě došlo také, pokud jde o dodatečné navýšení zdrojů pro rozpočet 2013, které mají vyrovnat neuspokojené pohledávky.

Obsah

Usnesení potvrzuje politickou dohodu, která má umožnit každý rok počínaje rokem 2015 přesunovat finanční prostředky nevyužité v platbách z předcházejícího rozpočtového roku do roku

následujícího. Pro roky 2018–2020 jsou přitom stanoveny maximální stropy, které každoroční navýšení nesmí překročit. Dodatečné finanční prostředky ve výši až 2,5 mld. € mají být v prvních letech nové finanční perspektivy (2014 a 2015) k dispozici především na podporu zaměstnanosti mládeže, výzkumu, malého a středního podnikání či programů typu Erasmus.

Flexibilita se týká také závazků, a to jak pokud jde o přesuny mezi jednotlivými rozpočtovými roky, tak mezi jednotlivými rozpočtovými kapitoly. Navýšení se týká také fondu pro pomoc nejchudším osobám.

Aby bylo umožněno udržovat stávající míru podpory i v nadcházejícím sedmiletém období, mají členské státy možnost navýšit prostředky fondu evropské pomoci nejchudším z již schválených 2,5 mld. € na 3,5 mld. €, a to na dobrovolné bázi prostřednictvím financování režimů distribuce potravin potřebným.

EP se podařilo prosadit také možnost revize finanční perspektivy. EK by měla předložit návrh přezkumu finanční perspektivy s ohledem na budoucí ekonomickou situaci v EU, přičemž v budoucnosti by měla zvážit sladění návrhů finanční perspektivy s pětiletými cykly fungování institucí (EK a EP).

Zde je třeba říci, že úvahy o možných změnách dosavadní „sedmiletky“ na „pětiletku“, která by korespondovala s funkčním obdobím EK a EP, se již v minulosti objevovaly.

Vzhledem k tomu, že EP spojoval otázku osudu nové finanční perspektivy s umocněním nevyřešených pohledávek za poslední roky stávajícího rozpočtového výhledu, bylo nutné řešit také tuto otázku. Pro rok 2013 se počítá s dlužnými platbami ve výši cca 11,2 mld. €.

Rada přislíbila tuto otázku vyřešit, je to totiž především problém členských států, které budou muset pro vypořádání těchto závazků navýšit své příspěvky do rozpočtu EU. Na jejím [zasedání](#) 9. 7. 2013 bylo proto schváleno dodatečné navýšení rozpočtu pro rok 2013 o 7,3 mld. € a o další korekci k umocnění zmíněné částky přesahující 11 mld. € by mělo být rozhodnuto na podzim 2013. EP dořešením otázky opravného rozpočtu pro poslední rok stávající finanční perspektivy podmínil nejen osud FP 2014–2020, ale také schválení rozpočtu na rok 2014.

Jako poslední otázka zůstává sporný bod budoucnosti vlastních zdrojů pro rozpočet EU. Jeho vyřešení již během jednání o FP 2014–2020 bylo od počátku iluzorní. Měla by být tedy zřízena speciální skupina na vysoké úrovni (high level group) složená ze zástupců EP, EK a Rady, která by měla dále diskutovat o přezkumu dosavadního systému. Práce skupiny by měla trvat až do roku

2016, kdy se má sejít meziinstitucionální konference, na kterou mají být přizváni i zástupci národních parlamentů. Na konferenci by měly být zhodnoceny výsledky její práce a na základě tohoto zhodnocení se EK rozhodne, zda bude vytvořen nějaký nový vlastní zdroj či systém vlastních zdrojů pro následující finanční perspektivu.

Z toho vyplývá, že v rámci stávajícího rozpočtového výhledu k žádné výraznější změně v systému rozpočtových zdrojů nedojde. Debata o nových vlastních zdrojích má zatím (poté, co neuspěla varianta použití daně z finančních transakcí jako nového rozpočtového zdroje) spíše nejasné kontury, skloňována jsou obecná hesla jako důraz na jednoduchost, transparentnost nového systému, demokratickou odpovědnost apod.

Sporné body

Během [rozpravy](#) v plénu EP, která se týkala dohody o FP 2014–2020, se objevily kritické hlasy. Podle poslanců frakcí GUE/NGL a Greens/EFA finanční perspektiva nepovede ke skutečnému řešení problémů nezaměstnanosti mládeže, ochrany životního prostředí či dalších problémů, které EU považuje za prioritní. Podle krajní levice v EP bylo řešení těchto problémů obětováno ohledům na nadcházející volby v Německu. Úsporný charakter sedmiletého rozpočtového výhledu kritizovali také někteří poslanci S&D, ačkoli tato skupina dohodu vesměs podporuje.

K dohodě jakožto racionálnímu kompromisu se hlásí nejsilnější frakce EPP, její předseda Joseph Daul ale kritizoval dlouhý proces vyjednávání, který by se podle něho neměl opakovat každých 7 let. Dohodu akceptují také skupiny ALDE a jakožto nástroj, který EU alespoň částečně donutí šetřit, také ECR. Její zástupci ovšem zdůrazňují, že finanční perspektiva nemá být vnímána jako zázračný lék na nezaměstnanost mládeže; že EU je naopak za řadu socioekonomických problémů dneška přímo odpovědná. Podobný pohled mají zástupci skupiny EFD v čele s Nigelem Faragem, podle kterého by bylo na místě přistoupit k celkové změně integračního projektu namísto přijímání opatření, která ještě zvýší byrokratickou a regulační zátěž.

Další vývoj

Důležitost politické dohody týkající se FP 2014–2020 vyzdvihl ve svém [projevu](#) na úvod plenárního zasedání EP 3. 7. 2013 předseda EK José Manuel Barroso, i když s vědomím, že proces ještě není u konce. Podobně [označil](#) den přijetí usnesení EP jako „dobrý den pro Evropu“ komisař pro rozpočtové otázky Janusz Lewandowski.

Usnesení bylo sice přijato poměrem 474:193:42, nicméně stále jde jen o usnesení nelegislativní. Rada nyní musí formálně přijmout nařízení o FP 2014–2020 a EP musí dát svůj souhlas prostřednictvím absolutní většiny všech svých členů. Toto hlasování by se mělo uskutečnit na podzim 2013, po skončení letní přestávky evropských institucí. V Radě je přitom pro přijetí nařízení potřeba jednomyslnost.

Celý balík týkající se finanční perspektivy navíc krom vlastního nařízení, které se věnuje především výdajovým stropům, obsahuje také meziinstitucionální dohodu, která se zaměřuje na praktické podmínky implementace rozpočtového výhledu, a také různá prohlášení, včetně prohlášení o vlastních zdrojích.

JUSTICE A VNITRO

EP přijal směrnici týkající se kybernetického zločinu

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 4. července 2013 o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o útocích proti informačním systémům a zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2005/222/SVV

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 4. července 2013 k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/.../EU o útocích na informační systémy a nahrazení rámcového rozhodnutí Rady 2005/222/SVV

EP na plenárním zasedání 4. 7. 2013 přijal v prvním čtení [návrh směrnice](#) týkající se kybernetického zločinu a jeho trestání. Komise kladně přijetí směrnice [přivítala](#) 22. 7. 2013. [Směrnice](#) se týká zpřísnění trestů v dané oblasti a harmonizace na celounijní úrovni. Požaduje posilování prevence vůči kybernetickým útokům, posílení spolupráce mezi policejními a soudními složkami při jejich vyšetřování a postihování a také spolupráci mezi členskými státy, které by měly být povinny reagovat do 8 hodin v případě naléhavé žádosti o pomoc.

Kontext

Směrnice týkající se kybernetických útoků a jejich postihů staví na již platných pravidlech, která byla v EU uplatňována od roku 2005 na základě [rámcového rozhodnutí č. 2005/222](#). Nový návrh zachovává některé dosud platné prvky, nicméně zahrnuje i některé nové kriminální činy spojené s kybernetickým zločinem, jako je používání nástrojů umožňujících rozsáhlé útoky proti informačním systémům, některé nové přitěžující

okolnosti, které se týkají těchto trestných činů, a také přísnější sankce za jejich páchaní.

EK uvedená opatření [obhajuje](#) snahou o efektivnější boj s rozsáhlými útoky proti informačním systémům např. u obchodních společností, bank či dokonce armády, které se v posledních letech vyskytují stále častěji a v minulosti byly prakticky neznámé.

K útokům jsou využívány takové nástroje, jako je vytvoření nebezpečného softwaru umožňujícího „infikovat“ celou síť počítačů, které pak mohou být dálkově kontrolovány a využívány právě k těmto masivním útokům. Děje se tak většinou, aniž by to skutečný majitel příslušné počítačové jednotky vůbec tušil. Výsledkem je tak nejen masivní útok proti příslušné informační infrastruktuře, ale také to, že skuteční útočníci jsou hůře vypátratelní právě proto, že počítače skutečně vykonávající útok jsou jimi de facto řízeny na dálku. Útoky jsou vedeny z různých důvodů, může se jednat o snahu ukrást citlivé informace a o špiónážní aktivity, o sabotáž za účelem ochromení kritické informační infrastruktury, což souvisí i s využitím kybernetických útoků k teroristickým účelům, případně se může jednat o nátlakové akce vedené proti státním orgánům. Kybernetického útoku je možné využít i proti finančním institucím, jako jsou banky, za účelem vydírání atd. [Podle Komise](#) byla zjištěna stoupající tendence využívání kybernetických útoků ze strany organizovaného zločinu a výjimkou není ani najímání hackerů, kteří útoky uskutečňují. Výsledkem potom může být i vytvoření velmi široké sítě počítačů (výjimkou nejsou ani statisíce počítačových stanic zapojených do masivních útoků).

Návrh směrnice je přijímán řádným legislativním postupem, EP tedy spolurozhoduje společně s Radou, přičemž obě instituce se již na znění předpisu neformálně dohodly (více v příspěvku „Výbor LIBE je pro koordinaci boje proti útokům proti informačním systémům v EU“, [Monitoring červen 2013](#)). Plénum EP přijalo text směrnice poměrem 541:91:9.

Obsah

Nová legislativa má především zpříšňovat tresty ukládané za danou činnost, přičemž ve všech členských státech by měla být horní hranice trestní sazby min. 2 roky odnětí svobody za trestnou činnost neoprávněného přístupu či zasahování do informačních systémů, neoprávněného zasahování do údajů, neoprávněného sledování neveřejných přenosů či úmyslné výroby nebo prodeje nástrojů používaných pro tuto trestnou činnost.

Nová pravidla se nemají týkat „méně závažných případů“, ovšem vzhledem k tomu, že se jedná o směrnici, jsou to členské státy, kdo může určit, které činy budou spadat mezi tyto méně závažné případy.

Ještě přísnější trestní postihy se mají týkat používání tzv. botnetů, což je výše zmíněná praxe, při níž jsou prostřednictvím škodlivého softwaru dálkově napadány ve velkém množství počítače, které jsou následně využívány k útokům.

V takovýchto případech směrnice stanovuje horní sazbu trestu ve výši min. 3 let odnětí svobody.

Až 5letý trest odnětí svobody by se měl týkat útoků směřovaných proti kritické infrastruktuře, jako jsou elektrárny, dopravní sítě, ale i vládní orgány. Stejný trest by se měl týkat také osob, které svým jednáním způsobí závažné škody, případně osob, které jednají ve zločinném společenství.

Je zde tedy zjevná snaha postihovat kybernetické útoky, které využívá pro dosažení svých cílů organizovaný zločin.

Právníkové osoby by měly být odpovědné za útoky vedené v jejich prospěch, což má zabraňovat zmíněnému najímání hackerů např. za účelem nabourání se do počítačové sítě konkurence.

K sankcím proti právníkům osobám může patřit i dočasný nebo trvalý zákaz vykonávání obchodní činnosti.

Nová směrnice by měla také zlepšovat přeshraniční spolupráci mezi soudními a policejními orgány členských států a zavádět novou povinnost pro členské státy při využívání stávající sítě kontaktních míst v jednotlivých státech. Členský stát by v případě urgentní žádosti o pomoc měl jejich prostřednictvím reagovat nejpozději do 8 hodin. Další novou povinností je sběr statistických dat o již uskutečněných kybernetických útocích.

Další vývoj

Výsledek hlasování pléna 4. 7. 2013 [přivítala](#) komisařka pro oblast vnitra Cecilia Malmström podle které nová legislativa spolu s vytvořením Evropského centra pro boj proti kyberkriminalitě, k němuž došlo v lednu 2013, a se [strategií](#) EU týkající se počítačové bezpečnosti z února 2013 mají přispět ke zvýšení bezpečnosti v této oblasti.

Legislativní proces ovšem není ještě zcela u konce, konečné znění legislativy musí ještě formálně přijmout Rada. Po uveřejnění předpisu v Úředním věstníku EU mají členské státy 2 roky na implementaci do svých vnitrostátních právních řádů.

Komise: EU bude mít veřejného žalobce

Proposal for a Council Regulation on the establishment of the European Public Prosecutor's Office ([COM\(2013\)534](#))

Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on the European Union Agency for Criminal Justice Cooperation (Eurojust) ([COM\(2013\)535](#))

Komise 17. 7. 2013 [předložila návrh](#) na zavedení úřadu evropského veřejného žalobce, který by měl posílit dohled nad prostředky EU a roli agentury EU pro justiční spolupráci v trestních věcech Eurojust, již chce Komise zároveň reformovat. Dále Komise předložila [sdělení](#) o správě Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF).

Kontext

Po zavedení postu žalobce volala již Lisabonská smlouva (čl. 86 Smlouvy o fungování EU), posílení pravomocí agentury Eurojust požaduje čl. 85 Smlouvy o fungování EU. V květnu 2011 Komise [předložila](#) několik úprav v oblasti trestního práva a jeho zefektivnění, pokud jde o finanční zájmy EU.

Podle [výroční zprávy](#) Komise byly na straně výdajů dotčeny podvody finanční prostředky EU v celkové výši 315 mil. €, tedy 0,25 % výdajů rozpočtu EU. V roce 2012 to bylo 295 mil. €. Na příjmové straně rozpočtu bylo podezření z podvodu ve výši 77 mil. €. Kompetence členských států vyšetřovat podvody na úrovni EU končí s jejich hranicemi. Ostatní orgány EU, jako je Europol, Eurojust nebo OLAF, nemohou zahájit kriminální vyšetřování nebo stíhat podvody rovněž. Úřad OLAF může upozornit členské státy na výsledky svého administrativního šetření, a pak už je jen na nich, zda zahájí trestní stíhání.

Počet osob úspěšně stíhaných kvůli trestným činům proti rozpočtu EU se v jednotlivých členských státech velmi liší; průměr EU činí jen 42,3 %. Mnoho případů není stíháno vůbec.

Obsah

[Žalobce](#) by se měl zabývat pouze vyšetřováním, obžalobou a podáním k soudu případů, které se týkají rozpočtu EU. Žalobce by měl mít k dispozici existující zdroje na evropské úrovni a měl vycházet ze zkušeností protikorupčního úřadu OLAF a spolupracovat s Eurojustem.

OLAF by měl i nadále vykonávat důležitou činnost v oblasti boje proti podvodům, které nespádají do působnosti nového úřadu. Jedná se např. o nesrovnalosti poškozující finanční zájmy EU a závažná

pochybení či trestné činy spáchané zaměstnanci EU, které nezpůsobily finanční újmu.

Žalobce by měl moci členským státům nařídit stíhat podezřelou osobu. Dnes to není možné.

Úřad by měl mít decentralizovanou strukturu, která bude začleněna do vnitrostátních právních řádů. 10členné kolegium složené z evropského veřejného žalobce, jeho 4 zástupců a 5 pověřených žalobců by mělo zajišťovat spolupráci mezi úrovní EU a úrovní vnitrostátní.

Pověření evropských žalobců (navržení Radou a schválení EP) by měli vést vyšetřování a stíhání ve svém členském státě za pomoci místních zaměstnanců a podle vnitrostátního práva. Evropský veřejný žalobce by měl koordinovat jejich činnost za účelem zajištění jednotného postupu v celé EU, který je zásadní zejména v přeshraničních případech.

Soudním přezkumem budou pověřeny soudy členských států; u nich bude možné napadnout kroky evropských veřejných žalobců.

Norma by měla zavést silnější procesní práva vyšetřovaných osob, jako je právo na tlumočení a překlad, právo na informace, právo nahlížet do spisu nebo právo na obhájce v případě zadržení. V zájmu vysoké procesní ochrany by měla být definována také další práva, která však nebyla právními předpisy EU zatím harmonizována – právo nevypovídat a právo na presumpci neviny, právo na právní pomoc a právo předkládat důkazy a vyslechnout svědky.

Vzhledem k tomu že bude muset být posílena spolupráce mezi jednotlivými úřady a agenturami, Komise navrhla reformu Eurojust. Dnes Eurojust pomáhá členským státům při vyšetřování přeshraniční kriminality. Návrh modernizuje a sjednocuje právní rámec, ve kterém Eurojust funguje. Mělo by dojít k reformě řídicí struktury, rozdělení na kolegium a radu. EP a národní parlamenty by měly mít větší kontrolu nad operační nezávislostí úřadu.

Další vývoj

Legislativní proces je na samotném počátku. Komisařka Viviane Reding vyzvala Radu i EP, aby na přijetí předložených norem spolupracovaly tak, aby úřad veřejného žalobce mohl začít fungovat od 1. 1. 2015.

Návrh nařízení musí se souhlasem EP jednomyslně schválit členské státy v Radě. Nedosáhne-li Rada jednomyslnosti, může podle smluv 9 členských států navázat tzv. *posílenou spolupráci*. Dánsko, Velká Británie a Irsko se z důvodu dojednané výjimky do práce nového úřadu nezapojí.

EU chce konkurenceschopnější a efektivnější obrannou politiku

Communication from the Commission to the European Parliament, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions – Towards a more competitive and efficient defence and security sector (COM(2013)542)

Komise 24. 7. 2013 zveřejnila *sdělení*, kterým chce přispět do debaty o budoucnosti evropského sektoru obrany a bezpečnosti, která se povede zejm. na summitu Evropské rady v prosinci 2013.

Kontext

Sdělení vzniklo v souladu se závěry Rady z prosince 2012. Obsahuje akční plán zaměřený na posílení efektivnosti a konkurenceschopnosti sektoru obrany a bezpečnosti v EU.

Obsah

Komise ve svém sdělení *konstatuje*, že EU bude muset v jednotlivých členských státech lépe využívat rozpočty určené na obranu a armádu, pokud se nechce spoléhat na USA, které se angažují spíše v Asii. Váhu ve světě EU podle Komise získá tím, že bude mít společnou obrannou politiku; jedině tak se bude moci v konfliktech ve světě efektivně angažovat.

Ve sdělení jsou uvedena opatření k posílení *vnitřního trhu* s obrannými zařízeními, podpoře konkurenceschopnějšího obranného průmyslu a rozvíjení synergií mezi civilním a vojenským výzkumem. Sdělení se navíc zabývá také možnostmi v jiných oblastech, jako je energetika, kosmický výzkum a kapacity dvojího užití. Podle Komise klesly výdaje na armádu v celé EU z 251 mld. € v roce 2001 na 194 mld. €. Výdaje na výzkum a rozvoj klesly v letech 2005–2010 o 14% na 9 mld. €, což je 7krát méně, než vynakládají USA.

Komise je nicméně v dané oblasti závislá na vůli národních států, které se často nechťejí dělit o svoje vojenské technologie. Podle sdělení tkví klíč k efektivnějším armádám ve standardizaci.

Aby se zvýšila efektivita daného průmyslového odvětví, které má obrat přes 90 mld. € ročně a zaměstnává přímo i nepřímo přes 1 milion pracovníků, včetně vysoce kvalifikovaných, navrhuje Komise následující opatření:

Dokončení vnitřního trhu v oblasti obrany a bezpečnosti.

Posílení konkurenceschopnosti evropského průmyslu (podpora vývoje „hybridních standardů“ pro bezpečnostní a obranné trhy a přezkoumání možností vývoje evropského certifikačního sys-

tému pro vojenskou letovou způsobilost; podpora malých a středních podniků).

Využití synergií mezi civilním a vojenským sektorem.

Další vývoj

Komise předloží sdělení summitu Evropské rady v prosinci 2013, který podle ní bude pro diskuzi o budoucnosti obrany a bezpečnosti v Evropě klíčový. Poté bude pracovat na vytvoření konkrétních legislativních návrhů.

REGIONÁLNÍ POLITIKA

EP souhlasí s většinou pravidel v návrzích k budoucí regionální politice

Výbor REGI [přijal](#) na svém zasedání 10. 7. 2013 nová pravidla týkající se investování 325 mld. € v rámci regionální politiky. Jednal o všech 5 konkrétních návrzích kohezního balíku na období 2014–2020. Shoda údajně panuje nad 95 % obsahu legislativních návrhů. Prostředky by měly posílit investice, růst a zaměstnanost v jednotlivých regionech.

Kontext

Komise zveřejnila legislativní balík týkající se budoucnosti regionální politiky v letech 2014–2020 v říjnu 2011. Balík [obsahuje](#) 6 návrhů nařízení, která upravují a revidují všech 5 fondů a nástroje, které EU v oblasti regionální politiky využívá. Komise slibuje efektivnější využívání unijních prostředků a představuje nové nástroje, jimiž toho chce dosáhnout (více v příspěvku „Budoucnost regionální politiky v letech 2014–2020“, [Monitoring říjen 2011](#)).

Evropská rada během [jednání](#) o víceletém finančním rámci v únoru 2013 zkrátila rozpočet pro kohezní politiku o 8,5 % (více v příspěvku „Rozpočet kohezní politiky pro období 2014–2020 přijat“, [Monitoring únor 2013](#)).

Obsah

EP je poprvé v historii [regionální politiky EU](#) spoluvůdčím legislativy týkající se její budoucí podoby. Opět potvrdil snahu ulevit regionům i zájemcům o dotace od administrativy. Vzniká tedy společný strategický rámec pro všechny fondy, požadavky by měly být cílené na výstup a efektivitu vynakládání prostředků nežli na podávání zpráv, více by se měly využívat digitální technologie („e-koheze“). Aby došlo k zefektivnění jednotlivých programů,

mělo by být možné prostředky z jednotlivých fondů kombinovat.

Obecně finance na kohezní politiku pocházejí ze tří fondů: ERDF, ESF a z Kohezního fondu.

EP dosáhl v navrhované legislativě několika úprav: Měly by vzniknout „vícefondové“ programy, které by měly lépe reagovat na potřeby regionů. Regionální a místní orgány by měly moci snáze spolupracovat při plánování a implementaci programů díky jednodušším pravidlům. Požadavek států vedených Německem podmiňovat financování regionů makroekonomickými výsledky jednotlivých regionů poslanci stále odmítají. Spolu s Německem tento krok podporuje Nizozemsko, Velká Británie a severské státy, tedy státy tzv. „koalice za lepší výdaje“.

Poslanci chtějí kohezní politiku zaměřovat více na vytvoření „zelenějších“ pracovních míst a podporovat přeshraniční a meziregionální spolupráci.

Jak již bylo řečeno dříve, nové nastavení fondů by se mělo soustředit na méně priorit než dříve. V tomto případě však poslanci přidali několik výjimek, hlavně do fondu ERDF a tzv. přechodných regionů. Podle poslanců by měl být ERDF více zaměřen na rozvoj měst, ve kterých žije přes 80 % Evropanů. Mezi 50–80 % prostředků z ERDF by mělo být investováno do inovací a výzkumu a vývoje, digitální agendy, konkurenceschopnosti malých a středních podniků a na podporu nízkouhlíkové energetiky. Na poslední zmiňovanou prioritu (vč. podpory obnovitelných zdrojů) by mělo být vynaloženo 12–20 %. Nově nastavený Kohezní fond by měl být zaměřen na podporu zelených energií a efektivního využívání zdrojů v domácnostech a domech.

Komise na přijetí balíku výborem REGI [reagovala](#) vyjádřením, že je potřeba urychleně plánovat operační programy pro jednotlivé strukturální fondy.

Další vývoj

Jednání mezi Radou a EP by měla být ukončena hlasováním v říjnu 2013, tedy po německých parlamentních volbách.

Komise představila očekávanou revizi Evropského fondu solidarity

Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council amending Council Regulation (EC) No 2012/2002 establishing the European Union Solidarity Fund (COM(2013)522)

Komise 25. 7. 2013 [předložila návrh](#) reformy Evropského fondu solidarity. Měl by efektivněji a rychleji reagovat na živelní pohromy, které mohou členské státy EU postihnout. Čerpání prostředků by mělo být jednodušší.

Kontext

Fond solidarity od svého zřízení v roce 2002 reagoval na [52 katastrof](#) napříč Evropou, včetně zemětřesení, lesních požárů, sucha, bouřek a záplav. Pomoc dosahující více než 3,2 mld. € obdrželo 23 zemí. Pomoc z fondu je omezena na financování záchranných opatření prováděných veřejnými orgány; škoda, kterou utrpěly soukromé osoby, nebo ušlý zisk z něj být financovány nemohou.

Komise návrhem vyslyšela požadavek EP z 3. 7. 2013 a navázala na [sdělení](#) o budoucnosti Fondu solidarity, který předložila v říjnu 2011.

Evropský fond solidarity disponuje ročně 1 mld. €. V období 2014–2020 se rozpočet sníží na polovinu.

Obsah

Komise [navrhuje](#), aby vznikla taková pravidla, která by umožnila okamžité uvolnění peněz v případě potřeby. Dnes administrace finanční pomoci EU po živelní katastrofě trvá 8–12 měsíců. Podle platného nařízení č. 2012/2002 má být fond používán při velkých katastrofách (škody přesahující 3 mld. € nebo 0,6% HDP členského státu) a jen výjimečně v regionálních případech. V praxi se ale většina pohrom udá na regionální úrovni. Problematické navíc je, že neexistuje definice regionální katastrofy.

Návrh revidovaného nařízení obsahuje následující klíčové změny, které by měly celý proces žádosti o prostředky zkrátit na 2–3 měsíce:

Možnost vyplácení záloh ve výši 10% předpokládané pomoci (max. 30 mil. €) a jasnější definice jejich příjemce (zejm. na regionální úrovni). Podpora členských států při vypracovávání strategií prevence a zvládnutí rizik.

Oblast působení fondu se zúží na přírodní katastrofy a rozšíří na rizika sucha.

Dojde k zavedení jednotného prahu výše škod na úrovni 1,5% regionálního HDP (v případě regionálních katastrof).

Dvě etapy schvalování přidělení pomoci se spojí do jedné.

Financování fondu mimo rozpočet EU by mělo zůstat nezměněno. Na výplatu se tedy složí ostatní členské státy poté, co postižený stát předloží žádost, a poté, co tuto žádost schválí Komise, EP a Rada. Země musí o pomoc požádat do 10 týdnů.

Postoj ČR

ČR změny navrhované Komisí vítá. Pomoci z fondu využije po záplavách v červnu 2013.

Škody by měly přesahovat 872 mil. € (22,5 mld. Kč), tedy 0,6% HDP země.

Další vývoj

O návrhu nařízení bude jednat EP a Rada. Komise očekává, že bude schválen před volbami do EP v květnu 2014.

SPOTŘEBITELÉ**IMCO podpořil snazší registraci vozidla v jiném členském státě**

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se v rámci jednotného trhu zjednodušuje převod motorových vozidel registrovaných v jiném členském státě (KOM(2012)164)

Výbor IMCO 9. 7. 2013 [podpořil](#) poměrem 34:0: 3 návrh nařízení, které by mělo napomoci usnadnit registraci vozidla v jiném členském státě.

Kontext

Komise text předložila v dubnu 2012 (více v příspěvku „Komise chce usnadnit registraci vozidla v jiném členském státě“, [Monitoring duben 2012](#)) s argumentem, že každý rok je do jiného členského státu převezeno (a až tam podle místních právních předpisů zaregistrováno) 3,5 mil. vozidel. Celá procedura je podle ní v zásadě zbytečná, komplikovaná, těžkopádná, byrokraticky náročná a dlouhá (až 5 týdnů). Navíc každá taková registrace stojí v průměru přibližně 400 €.

Uvedený názor podle Komise sdílí i fyzické a právnické osoby žijící/sídlící v EU a odkazuje na [zprávu](#) o občanství EU za rok 2010 (z října 2010) nazvanou „Odstranit překážky pro výkon práv občanů EU“ (více v příspěvku „Komise tvrdí, že už ví, jak restartovat vnitřní trh“, [Monitoring říjen 2010](#)) a [veřejnou konzultaci](#) uskutečněnou mezi březnem a květnem 2011.

Obsah

Cílem návrhu je radikálně omezit povinnost přeregistrovat vozidla pocházející z jiné země EU (to by se mělo dotknout např. občanů pracujících v jiné zemi EU a používajících vozidlo registrované na jejich zaměstnavatele). Pokud už to nutné bude (např. při změně bydliště z jedné země EU do druhé či při nákupu ojetého vozidla z jiné země EU), pak by měly být zjednodušeny související administrativní formalities. Při změně bydliště by se přeregistrace měla uskutečnit do 3 měsíců, přičemž Komise navrhovala půl roku, a při nákupu ojetého vozidla z jiné země EU by neměla být nutná dodatečná technická prohlídka vozidla (ale pojištění z důvodu bezpečnosti silničního provozu ano; další vzorové „životní situace“ lze nalézt [zde](#)).

Po 3 letech od vstupu nařízení v platnost by mělo být podle IMCO možné přeregistraci realizovat online. IMCO také podpořil návrh, aby si provozovatelé vozidel směli při přeregistraci vybrat mezi národní a „evropskou“ registrační značkou (žluté písmo na modrém podkladu).

Obecně se návrh snaží formalizovat zásadu, že vozidlo by mělo být registrováno v zemi EU, v níž jeho majitel žije, přičemž ostatní členské státy od něj nesmí vyžadovat, aby vozidlo zaregistroval na jejich území, a to ani tehdy, pokud tam strávil delší dobu. Jednotná registrační procedura pro celou EU (resp. životní cyklus jednoho konkrétního vozidla) v úvahách Komise nefigurovala a nefiguruje.

Legislativa by se měla vztahovat na přeregistrování osobních automobilů, lehkých užitkových vozidel (dodávek), autobusů i nákladních vozidel, IMCO k nim přidal i motocykly. Odcizená vozidla by naopak neměla být možné (v ideálním případě – pozn. aut.) zaregistrovat nikde v EU (díky výměně informací mezi národními registry). Podle IMCO by se pro daný účel dal vhodně použít stávající systém [EUCARIS](#).

Komise předpokládá, že v důsledku přijetí a uplatňování nové legislativy ušetří nejen fyzické a právnické osoby, ale i členské státy 1,5 mld. € ročně.

Další vývoj

Bude-li návrh schválen, měly by mít členské státy 1 rok (od uveřejnění v Úředním věstníku EU), než se nové nařízení začne reálně uplatňovat.

Komise mění pravidla pro organizované zájezdy

Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council on package travel and assisted travel arrangements, amending Regulation (EC) No 2006/2004, Directive 2011/83/EU and repealing Council Directive 90/314/EEC (COM(2013)512)

Komise 9. 7. 2013 [předložila](#) revizi směrnice o turistických službách týkající se pravidel pro organizované zájezdy.

Kontext

Komise záměr revidovat [směrnici č. 90/314](#) o souborných službách pro cesty, pobyty a zájezdy uveřejnila již v lednu 2013 (více v příspěvku „Komise zvažuje změny směrnice o turistických službách“, Ve zkratce..., [Monitoring leden 2013](#)). Eventualitou tehdy bylo i úplné zrušení normy, protože zvyky spotřebitelů se za 23 let od jejího přijetí – zejm. díky internetu – výrazně změnily, především pak v tom směru, že spotřebitelé si své cestovní „balíčky“ (letenka, ubytování, fakultativní zájezdy ap.) zpra-

vidla sestavují sami, individuálně. Nakonec se však Komise rozhodla stávající normu výrazně revidovat – v sektoru cestovního ruchu v EU údajně působí 1,8 mil. subjektů zaměstnávajících 9,7 mil. osob. Již v listopadu 2009 byla k dané problematice otevřena [veřejná konzultace](#), v dubnu 2010 se pak uskutečnil workshop a v červnu 2012 tematická [konference](#).

Obsah

Stávající norma stanoví základní principy ochrany 23% spotřebitelů, kteří si rezervují předem sestavené organizované zájezdy.

Tato ochrana zahrnuje např. právo obdržet všechny nezbytné informace před podpisem smlouvy, přičemž prodejce musí odpovídat za plnění všech služeb v balíčku. V případě krachu cestovní kanceláře musí být zajištěn návrat do vlasti.

Revize cílí na to, aby obdobnou ochranu získali i ti spotřebitelé, již si rezervují „personalizované balíčky“ (letenka, ubytování, pronájem vozu, fakultativní zájezdy ap.) on-line (buď od jednoho prodejce, nebo několika obchodně propojených prodejců). Údajně je takových rovněž 23%. ([Typicky](#) jde např. o situace, kdy si spotřebitel při objednávání letenky do určité destinace pronajme přes tentýž web i vozidlo.)

Komise tvrdí, že nová směrnice ochrání „dalších 120 mil. spotřebitelů“. (Na ty, kteří si nakupují jednotlivé služby zcela samostatně, by se ale samozřejmě vztahovat [neměla](#).)

Z revize by podle Komise měli mít prospěch také prodejci zájezdů, jelikož nová norma by měla zrušit zastaralé požadavky ohledně poskytování informací (např. povinnost dotiskovat brožury, čímž by prodejci měli ušetřit až 390 mil. € ročně) a požadavek zajistit, aby vnitrostátní režimy na ochranu před platební neschopností byly uznávány i v jiných zemích (protože by měla vzniknout harmonizovaná unijní pravidla). Administrativní náklady na jeden zájezd („balíček“) by měly klesnout z dnešních 11 € na 8 €. Konkrétně by měla nová norma přinést přísnější kontrolu příplatků (dohodnuté ceny by se měly moci odůvodněně – např. při nečekaném nárůstu cen pohonných hmot – navyšovat nejvýše o 10%). Kromě toho by měla spotřebitelům zajistit

1. větší flexibilitu při rušení zájezdů (samozřejmě za předpokladu, že uhradí přiměřenou náhradu, pokud tedy nezasáhne vis maior, např. přírodní katastrofy či občanské nepokoje v místě destinace),
2. lepší informace o odpovědnosti organizátora za řádné poskytnutí všech zaplacených služeb (prodejce by měl pouze plnit roli „kontaktního místa“),
3. nové možnosti zjednání nápravy (kromě slev by spotřebitelé měli moci požadovat i náhradu jakékoli nehmotné škody, zejm. v případě „zkažené dovolené“).

Směrnice by se neměla vztahovat na tzv. řízené obchodní cesty (služební cesty), což by mělo prodejcům zájezdů uspořít až 76 mil. € ročně. Do jejího rámce by neměly být zahrnuty ani samostatné dopravní služby (které jsou, pokud jde o ochranu spotřebitele, beztak dostatečně upraveny [jinou legislativou](#)). Na druhou stranu, pokud ze zájezdu není z objektivních důvodů možný návrat, spotřebitelům by měly být garantovány až 3 dodatečné noci v hotelu zdarma.

Další vývoj

O návrhu bude spolurozhodovat Rada a EP. Výsledná směrnice by měla být implementována do 18 měsíců.

IMCO podporuje balík o bezpečnosti nepotravinářských výrobků a tržním dohledu

Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru. Větší bezpečnost výrobků a lepší dozor nad jednotným trhem s výrobky ([KOM\(2013\)74](#))

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o dozoru nad trhem s výrobky a o změně směrnic Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 1999/5/ES, 2000/9/ES, 2000/14/ES, 2001/95/ES, 2004/108/ES, 2006/42/ES, 2006/95/ES, 2007/23/ES, 2008/57/ES, 2009/48/ES, 2009/105/ES, 2009/142/ES a 2011/65/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011, (ES) č. 764/2008 a (ES) č. 765/2008 ([KOM\(2013\)75](#))

Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru. 20 opatření pro bezpečnější a vyhovující výrobky pro Evropu: víceletý akční plán pro dozor nad výrobky v EU ([KOM\(2013\)76](#))

Zpráva Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru o provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 ([KOM\(2013\)77](#))

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o bezpečnosti spotřebních výrobků a o zrušení směrnice Rady 87/357/EHS a směrnice 2001/95/ES ([KOM\(2013\)78](#))

Výbor IMCO 9. 7. 2013 projednával balík mající na úrovni EU komplexně řešit otázku bezpečnosti nepotravinářských výrobků a tržního dohledu, čímž by se měla výrazně zvýšit ochrana spotřebitele. V zásadě se zcela postavil za návrhy Komise.

Kontext a obsah

Komise balík předložila v únoru 2013 (více v příspěvku „Komise předložila balík o bezpečnosti nepotravinářských výrobků a tržním dohledu“, Monitoring únor 2013). Sestává (krom jiného) ze 3 klíčových položek: (1) [návrhu nařízení](#), které by mělo nahradit stávající [směrnici č. 87/357](#) (o výrobcích napodobujících potraviny) a [směrnici č. 2001/95](#) (o obecné bezpečnosti výrobků), (2) [návrhu nařízení](#) na jednotný tržní dohled (nová normy by měla pozměnit 22 stávajících směrnic a/nebo nařízení; např. [nařízení č. 765/2008](#) či „sektorální“ normy týkající se „harmonizovaných“ chemických produktů, hraček, ochranných pomůcek, kosmetiky, jachet ap.) a (3) [20bodového víceletého plánu](#) na tržní dohled pro roky 2013–2015 (ve stávajícím regulačním rámci), tedy než vstoupí v účinnost nová legislativa (tj. oba výše zmíněné návrhy).

Dnes je problematické především to, že zatímco směrnice č. 2001/95 se vztahuje na všechno (nepotravinářské) spotřebitelské zboží (tzv. harmonizované i neharmonizované), pak ostatní zmíněné normy se vztahují jen na zboží harmonizované, ale pro využití nejen spotřebiteli, ale i profesionály. V budoucnu by měla být Komise oprávněna prostřednictvím komitologie přijímat opatření k okamžitému omezení prodeje některých produktů, či dokonce k jejich stažení z trhu, to vše dle jednotných pravidel, která podle ní (a údajně i podle zainteresovaných aktérů, např. BEUC) dnes neexistují. Odpovědnost za případnou škodu, likvidovanou na účet národních států, by měl v daných případech nést výrobce a/nebo příslušný importér (ze třetí země). Na úrovni EU by mělo ke koordinaci národních úřadů (a Komise a zainteresovaných aktérů) vzniknout Evropské fórum pro tržní dohled, plně financované z prostředků Komise. IMCO nadto pouze požaduje, aby vznikla černá listina producentů/importérů porušujících pravidla pravidelně (s možností ukládání administrativních sankcí, tedy pokut).

Komise cílí na to, aby došlo ke sladění povinností výrobců, dovozců a distributorů kvůli zajištění bezpečnosti veškerého spotřebního zboží. Nástroje na prosazování „bezpečnostních a dalších požadavků souvisejících s produkty“ by měly být efektivnější mj. proto, že by měl existovat jediný soubor pravidel tržního dohledu a měla by být zajištěna možnost zpětného vysledování (traceability) spotřebního zboží v rámci [celého dodavatelského řetězce](#). IMCO nad rámec toho požaduje, aby se současně uplatňoval i princip předběžné opatrnosti.

Výrobci a dovozci by měli dle čl. 7 [návrhu](#) (založeného kvůli vyloučení potenciálních konfliktů

s WTO záměrně na čl. 114 Smlouvy o fungování EU, ne na čl. 207) garantovat, že výrobky poneseu označení země původu produktu. Kde to velikost nebo charakter produktu neumožňuje, mělo by být označení uvedeno na balení nebo v dokumentu, který je k produktu přiložen. U produktů vyrobených v EU by mělo být na výrobcích uvedeno buď „EU“, nebo název příslušného členského státu.

De facto jde o další pokus Komise (zejm. pak komisařů Antonia Tajaniho a Tonia Borga, v opozici ke komisařům Karlu De Guchtovi, Cecilii Malmström a Januszi Lewandowskému) dosáhnout povinnosti uvádět na výrobcích zemi původu, jak je to běžné jinde. Naposledy Komise předložila legislativní [návrh](#) v daném směru v roce 2005, ovšem nebyl schválen kvůli neshodám mezi „jižními“ a „severními“ zeměmi EU (ty první jej, stejně jako EP, který se vyjádřil v říjnu 2010, podporovaly; více v příspěvku „EP: Zboží musí jasně obsahovat zemi původu“, [Monitoring říjen 2010](#)). A i nyní se proti návrhu již ozvaly země jako Švédsko, Dánsko či Nizozemsko a v IMCO zástupci frakcí ECR a ALDE – s odkazem na nákladnost daného požadavku a jeho protekcionistický charakter.

Do budoucna by se také měly sladit postupy označování nebezpečných výrobků v systému [RAPEX](#) a v Informačním a komunikačním systému pro tržní dohled ([ICSMS](#)). IMCO také požaduje vyjasnění používání označení CE – buď by mělo znamenat, že příslušný produkt je v souladu se všemi legislativními požadavky EU, nebo byl nezávisle testován třetí stranou. V prvním případě by daná informace neměla být k dispozici spotřebitelům (údajně aby je nemátla), v případě druhém ano. S daným „vyjasněním“ nicméně nesouhlasí ani Komise, ani BEUC, ale ani např. socialisté v EP.

Další vývoj

Oba předložené legislativní návrhy projednává Rada s EP procedurou spolurozhodování s tím, aby se obě nová nařízení mohla začít uplatňovat od roku 2015.

I proto by měli poslanci výboru IMCO k uvedeným textům předložit pozměňovací návrhy již do 4. 9. 2013.

ENVI se vyjádřil k revizi směrnice o tabákových výrobcích

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se výroby, obchodní úpravy a prodeje tabákových a souvisejících výrobků ([KOM\(2012\)788](#))

Výbor ENVI se 10. 7. 2013 přijetím [zprávy](#) Lindy McAvan (poměrem 50:13:8) [vyjád-](#)

[řil](#) k revizi směrnice o tabákových výrobcích. Požaduje její zásadní zpřísnění.

Kontext

V současnosti je v platnosti [směrnice č. 2001/37](#). Podle odpovědného komisaře Tonia Borga „číslo [mluví](#) sama za sebe: tabák zabíjí 50% svých uživatelů – 700 tis. lidí v EU ročně – a je vysoce návykový. 70% kuřáků začíná kouřit před dosažením 18 let a 94% před dosažením 25 let. (...) Spotřebitelé nesmí být obelháváni: tabákové výrobky by měly vypadat a chutnat jako tabákové výrobky.“ Jinak řečeno, trh s tabákovými výrobky se podle Komise za posledních 11 let, které uplynuly od přijetí zmíněné normy, výrazně proměnil, a proto je třeba její revize (aby se za 5 let platnosti nové normy snížil počet kuřáků v EU alespoň o 10 mil., tj. o 2%, což by mělo pro členské státy údajně znamenat čisté příjmy ve výši 4 mld. € ročně). Krom toho na mezinárodní úrovni EU a její členské státy ratifikovaly rámcovou úmluvu WHO o kontrole tabáku, která vstoupila v platnost v únoru 2005. V důsledku toho se podle Komise stala „některá stávající ustanovení směrnice“ zastaralými.

Komise předložením návrhu v prosinci 2012 (více v příspěvku „Komise navrhla zpřísnění směrnice o tabákových výrobcích“, [Monitoring prosinec 2012](#)) reagovala nejen na výzvy EP a Rady, ale i na vlastní zprávy o uplatňování stávající směrnice z roku 2007 a 2009. Do veřejné konzultace, která uveřejnění návrhu předcházela, bylo zasláno přes 85 tis. příspěvků (sic!). V říjnu 2012 v souvislosti s přípravami návrhu rezignoval odpovědný komisař John Dalli, jenž měl údajně skrze maltského prostředníka slíbit, že text ovlivní ve prospěch švédského výrobce tabáku snus. V březnu 2013 bylo konstatováno, že návrh je v souladu s principem subsidiarity (více v příspěvku „Tabáková směrnice je v souladu s principem subsidiarity“, Ve zkratce..., [Monitoring březen 2013](#)), Rada se jím poprvé meritorně zabývala v květnu 2013 – jednala o případných negativních dopadech textu na oblast zemědělství (více v příspěvku „Rada se věnovala důležitým otázkám reformy SZP a návrhu směrnice týkající se tabákových výrobků“, [Monitoring květen 2013](#)). Tzv. obecný přístup k textu přijala v červnu 2013 (více v příspěvku „Rada přijala postoj k revizi směrnice o tabákových výrobcích“, [Monitoring červen 2013](#)). V EP se k návrhu před ENVI vyjádřily výbory INTA, ITRE, IMCO, AGRI a JURI a obecně platí, že se v žádném z ohledů nepřiklonily k tak restriktivnímu řešení jako nakonec ENVI.

Obsah

Na všech baleních cigaret a tabáku (včetně tabáku do vodních dýmek) by podle ENVI měl být (v souladu s pozicí Komise) obrázek a text zdra-

votního varování, které by měly pokrývat 75 % povrchu přední i zadní strany balení (Rada požaduje pouze 65%; opatření by se nemělo týkat klasického dýmkového tabáku, doutníků a doutníčků). ENVI obdobně jako Komise a Rada požaduje zákaz cigaret, tabáku a tabákových výrobků, které neprodukují kouř (tj. zejm. elektronických cigaret), s tzv. charakteristickými příchutěmi (ovoce, vanilka, čokoláda, mentol ap.). Rada tak ovšem hodlala učinit až po 3letém přechodném období a jen v těch zemích, kde výroba těchto produktů nedosahuje 3 % veškeré produkce.

Na cigaretách a tabáku by se do budoucna neměly objevovat matoucí nápisy jako „přírodní“ nebo „organické“, balení by také neměla připomínat potravinářské nebo kosmetické produkty.

Podle ENVI by (v kontrastu s postojem Rady) měly být zakázány cigarety typu slím (o průměru do 7,5 mm). Stejně tak by měl zákaz postihnout balení menší než 20 ks cigaret. Komise to přivítala. Prodej elektronických cigaret by měl být (bez hledu na obsah nikotinu) povolen pouze tehdy, pokud budou autorizovány jako léčivé přípravky (např. náhradní nikotinové terapie). Jak Komise, tak zejm. Rada navrhly méně restriktivní řešení. ENVI pouze připouští, že elektronické cigarety by nemusely být prodávány výhradně v lékárnách.

Přeshraniční prodej na dálku (např. po internetu), který Rada podpořila (byť za přísných podmínek; pro maloobchodníky měla být zavedena oznamovací povinnost vůči příslušným úřadům členských států, stejně jako mechanismus pro ověřování věku zaručující, že tabákové výrobky nebudou prodávány dětem a dospívajícím), navrhl ENVI zcela zakázat. Kromě toho by měly být zavedeny sledovací a vyhledávací systémy a bezpečnostní prvky (např. hologramy), které zaručí, že v EU budou prodávány pouze výrobky v souladu se směrnicí.

Sporné body a pozice ČR

Na půdě EP výsledek jednání ENVI přivítaly v zásadě všechny frakce s výjimkou konzervativců (ECR). Návrh ale stále představuje vysoce kontroverzní položku, především proto, že ne všechny členské státy (patří mezi ně zejm. ČR, Bulharsko, Rumunsko, Polsko, Slovensko a Maďarsko) jsou přesvědčeny, že restriktivní přístup k tabáku a tabákovému průmyslu je nejvhodnější cestou k omezení kouření zejm. mezi mladými, nehledě na očekávatelné negativní dopady na zemědělskou komunitu, zaměstnanost a/nebo daňové příjmy jednotlivých členských států (jež dále mohou snížit daňové úniky v důsledku zavedení de facto jednotných balení cigaret).

Zákaz tabákových výrobků s příchutěmi (zejm. s mentolem) představuje problém zejm. pro Polsko,

neboť tyto výrobky tam dnes tvoří cca 20 % trhu. Obecně jsou proti návrhu pochopitelně především tabákové firmy. Na druhé straně názorového spektra stojí např. socialisté či zelení v EP, pro něž byl text Komise od počátku příliš mírný.

Další vývoj

Meziinstitucionální jednání mezi Radou a EP by měla začít na podzim 2013.

Přijetí návrhu se zatím stále očekává v roce 2014, výsledná směrnice by měla vstoupit v platnost nejdříve mezi lety 2015 a 2016.

Platby kartou by měly být levnější, Komise navrhla nová pravidla

Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council on payment services in the internal market and amending Directives 2002/65/EC, 2013/36/EU and 2009/110/EC and repealing Directive 2007/64/EC (COM(2013)547)

Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on interchange fees for card-based payment transactions (COM(2013)550)

Komise 24. 7. 2013 [předložila](#) balík 2 návrhů (směrnice a nařízení), jež by měly revidovat režim platebních služeb v EU. V praxi by to mělo znamenat především trvalé snížení poplatků za zpracování transakce kartou (včetně transakcí internetových).

Kontext

Komise balík předložila v návaznosti na [Akt o jednotném trhu II](#) (více v příspěvku „Komise předložila Akt o jednotném trhu II“, [Monitoring říjen 2012](#)) a [zelenou knihu](#) „Na cestě k integrovanému evropskému trhu plateb prováděných kartou, přes internet a pomocí mobilního telefonu“ z ledna 2012 (více v příspěvku „Komise zveřejnila akční plán na zdvojnásobení objemu elektronického obchodu do roku 2015“, Ve zkratce..., [Monitoring leden 2012](#)).

Trh platebních služeb v EU je podle Komise v současnosti roztržitý a drahý: náklady na něj dosahují více než 1 % HDP EU (130 mld. € ročně). Přitom prakticky každý majitel bankovního účtu má debetní kartu a 40 % z nich i kartu kreditní. 34 % spotřebitelů podle Komise nakupuje na internetu a přes 50 % z nich rovněž vlastní tzv. chytrý telefon, díky čemuž mají přístup i k mobilním platbám. V některých sektorech – např. v odvětví cestovního ruchu – probíhá přes internet nebo mobil většina plateb.

V roce 2011 bylo v EU vydáno 727 mil. platebních karet (z 97 % šlo o karty Visa či MasterCard), objem transakcí dosáhl 1,9 bil. € a obchodníci svým bankám za karetní transakce zaplatili cca 13 mld. €.

Obsah

Balík obsahuje návrh revidující [směrnici č. 2007/64](#) o platebních službách (tzv. PSD z anglického Payment Services Directive) a návrh nařízení o mezibankovních poplatcích za platební transakce prováděné kartami.

Směrnice by měla nově ošetřit realizaci elektronických (internetových, mobilních) plateb bez použití kreditní karty (např. PayPal), včetně tzv. služeb iniciovaní platby, které probíhají mezi prodejcem a bankou kupujícího. Podle Komise by se tím měla posílit konkurence na vnitřním trhu EU.

Na poskytovatele uvedených služeb by se měly uplatňovat stejné standardy regulace a dohledu jako na všechny ostatní platební instituce (resp. karetní transakce či převody; viz např. efektivnější ověření totožnosti zákazníka).

Spotřebitelé by nadto měli být lépe chráněni před podvody a/nebo zneužitím svých prostředků, a to i za situace, kdy budou převádět peníze mimo Evropu nebo realizovat platby v jiných měnách, než je euro. V případě neautorizovaných plateb kartou by např. měli být vystaveni ztrátám max. do výše 50 € (oproti dnešním 150 €) a banka by měla na jejich stížnosti reagovat do 15 pracovních dní.

Nařízení o mezibankovních poplatcích by mělo zavést maximální vyšší mezibankovní poplatků pro transakce pomocí debetních a kreditních karet a zároveň by mělo (u zmíněných typů karet) zakázat používání příplatků, které si někteří obchodníci účtují při platbách kartou (což je až do výše 10 € obvyklé např. při nákupu letenek).

Mezibankovní poplatky, které se v jednotlivých členských státech [liší](#) (v ČR jsou – s výjimkou Polska, Kypru a Německa – z celé EU nejvyšší, dosahují až 1,2% hodnoty transakce, v Dánsku se naopak vůbec neuplatňují) jsou podle Komise běžně zahrnovány do nákladů prodejců na přijímání plateb kartami a v konečném důsledku je hradí (všichni) spotřebitelé v podobě vyšších maloobchodních cen. Ročně tak přijdou až o 6 mld. € (v případě příplatků až o 730 mil. €).

Během přechodného období 22 měsíců by se měly stropy pro mezibankovní poplatky u debetních a kreditních karet uplatnit jen v případě přeshraničních transakcí (tzn. tehdy, pokud spotřebitel/prodejce použije kartu/banku v jiné zemi). Poté by měly stropy platit i u transakcí domácích. Komise si od toho slibuje zvýšení počtu karetních transakcí (a snížení jejich průměrné hodnoty).

Stropy by měly být stanoveny ve výši 0,2% hodnoty transakce debetní kartou a 0,3% pro transakce kartou kreditní.

Tyto hodnoty (týkající se transakcí prováděných kartami MasterCard, Visa a Cartes Bancaires)

podle Komise již mnohokrát akceptovaly orgány na ochranu hospodářské soutěže působící v jednotlivých členských státech. V případě karet, na něž by se stropy vztahovat neměly (zejm. karty pro komerční klientelu, např. American Express nebo Diners), by měli prodejci buď i nadále platit příplatky, nebo by měli odmítnout karty přijímat.

Sporné body

Oba návrhy (nepřekvapivě) přivítala spotřebitelská organizace BEUC či EuroCommerce. Proti nim se naopak postavila např. společnost MasterCard. Banky podle ní nakonec své ztráty ze snížení poplatků přenesou na obchodníky a majitele karet tím, že zvýší roční poplatek za užívání karty. Podle Komise je to ale v pořádku – už se nebude jednat o skrytý poplatek a spotřebitel si bude moci vybrat tu banku, která jej bude mít nejnižší.

Další vývoj

Komise předpokládá, že Rada a EP dosáhnou (prostřednictvím procedury spolurozhodování) kompromisu o obou návrzích do jara 2014.

VNITŘNÍ TRH**JURI podporuje snazší udělování hudebních licencí**

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o kolektivní správě autorského práva a práv s ním souvisejících a udělování licencí pro více území k právům k užití hudebních děl online na vnitřním trhu ([KOM\(2012\)372](#))

Výbor JURI 9. 7. 2013 jednomyslně [souhlasil](#) se snazším udělováním hudebních licencí (schválilo [zprávu](#) Marielle Gallo).

Kontext

Komise návrh směrnice, jež by měla zmodernizovat působení tzv. kolektivních správců, uveřejnila v červenci 2012 (více v příspěvku „Komise chce usnadnit udělování hudebních licencí“, [Monitoring červenec/srpen 2013](#)). Kolektivní správci spravují udělování licencí (k užití hudebních nahrávek chráněných autorským právem) a pro skladatele a textaře vybírají a následně jim přerozdělují odpovídající honoráře. Obecně jde ale o aktivitu [omezenou](#) územím konkrétního členského státu.

V EU působí více než 250 kolektivních správců, kteří každoročně spravují příjmy ve výši cca 6 mld. €. Výkon práv v odvětví hudby představuje přibližně 83% z celkových příjmů, které kolektivní správci vyberou.

Komise svůj návrh, založený mj. i na [Aktu o jednotném trhu](#) (více v příspěvku „Single Market Act ‚tlačí‘ EP i Komise“, [Monitoring duben 2011](#)), obhajuje tím, že nová norma napomůže dotvoření jednotného trhu EU v oblasti duševního vlastnictví.

Obsah

Kolektivní správci, kteří by chtěli udělovat hudební licence pro více členských zemí, by měli splňovat legislativní požadavky EU (na „lepší řízení a větší transparentnost“; zastupovaným subjektům by např. měli povinně předkládat výroční zprávy). Poskytovatelům služeb by to usnadnilo získávání licencí na hudební nahrávky, které by pak mohly být distribuovány online v celé EU.

Kolektivní správci by přitom měli prokázat, že jsou po technické stránce schopni udělovat licence efektivně, tedy online a na každé dílo zvlášť.

Rovněž by se měl zrychlit výběr a rozdělování honorářů skladatelům a textařům – i tím, že nositelé práv by měli získat možnost zvolit si nejvhodnějšího správce.

Honoráře by obecně měly být vypláceny do 3 měsíců od konce roku, kdy byly vybrány příslušné licenční poplatky (Komise navrhovala lhůtu 1 roku). JURI nadto (po intervenci zelených) požaduje i to, aby nositelé práv mohli být ve vztahu ke kolektivním správcům standardně zastupováni např. právníky, a to i při rozhodování o budoucím směřování činnosti toho kterého kolektivního správce. Pokud nebude držitel práv dohledatelný, měly by být licenční poplatky podle JURI směřovány do fondu zaměřeného na (kulturní, sociální či vzdělávací) podporu umělců. Komise se od nové normy slibuje vytvoření „pobídek k inovativnějším a kvalitnějším službám“, resp. ke zvýšení počtu hudebních služeb, jež budou dostupné online.

Sporné body

Proti návrhu se nedlouho po jeho předložení ozvali jak nositelé práv (umělci, ze známějších např. Pink Floyd či Radiohead), tak někteří kolektivní správci (s významnou výjimkou v podobě GESAC). Obě skupiny tvrdí, že text nic neřeší a/nebo udělování licencí do budoucna spíše znesnadňuje (umělci tvrdí, že proto, že de facto posiluje roli kolektivních správců, kolektivní správci naopak tvrdí, že text by měl být rozšířen např. i na audiovizuální díla).

Další vývoj

O návrhu budou v následujícím období (nejspíše již v září 2013) jednat zástupci Rady a EP, aby se pokusili dosáhnout kompromisu již v prvním čtení.

Coreper stvrdil změnu pravidel pro zadávání veřejných zakázek

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb ([KOM\(2011\)895](#))

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o zadávání veřejných zakázek ([KOM\(2011\)896](#))

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o udělování koncesí ([KOM\(2011\)897](#))

Coreper 17. 7. 2013 [stvrdil](#) dalekosáhlou změnu pravidel pro zadávání veřejných zakázek v EU. Komise to okamžitě [přivítala](#).

Kontext

Komise své návrhy mající pozměnit zejm. [směrnici č. 2004/17](#) a [č. 2004/18](#) předložila v prosinci 2011. Krom toho balík sestával z návrhu na novou směrnici o koncesích, jež byly dosud na evropské úrovni upraveny jen částečně (podle Komise [nedostatečně](#), mj. i proto, že EU podporuje projekty PPP, které často – údajně z 60% – nabývají charakteru koncesí, a přitom jim neposkytuje jednotný legislativní rámec; více v příspěvku „Komise reviduje pravidla pro zadávání veřejných zakázek“, [Monitoring prosinec 2011](#)).

Veřejné zakázky se na HDP EU údajně podílejí přibližně 19%/1 500 mld. € (v Úředním věstníku EU byly v roce 2009 uveřejněny celounijní tendry za více než 420 mld. €, a to je jen zlomek všech veřejných zakázek, které jsou v EU vypisovány). I proto Komise danou otázku již dříve zařadila mezi „12 projektů pro jednotný trh roku 2012“ (více v příspěvku „Single Market Act ‚tlačí‘ EP i Komise“, [Monitoring duben 2011](#)).

Zástupci Rady a EP dospěli ke kompromisu stran všech zmíněných návrhů v červnu 2013 (více v příspěvku „Rada a EP se shodli na změně pravidel pro zadávání veřejných zakázek“, [Monitoring červen 2013](#)).

Obsah

Výběr veřejných zakázek by se měl v budoucnu řídit zásadou „ne nejlevnější, ale nejlepší“, tj. v úvahu by měla být brána i sociální či environmentální kritéria (udržitelnost, náklady životního cyklu, zkušenosti a služby subjektu usilujícího o získání veřejné zakázky ap.). Výbor IMCO to v průběhu negociací popisoval jako koncept MEAT (most economically advantageous tender; ekonomicky nejvýhodnější nabídka).

Pro usnadnění zadávání veřejných zakázek by měl vzniknout „jednotný evropský dokument pro zadávání veřejných zakázek“ dostupný ve standardizova-

né podobě ve všech úředních jazycích EU (přestože EP požadoval jít ještě dále: zavést „pas“ prokazující fakt, že subjekt splňuje kritéria pro účast v příslušné veřejné zakázce).

Zadavatelé veřejných zakázek by také měli povinně sdílet údaje o subjektech, které o ně usilují (pilotně skrze [IMI](#)), čímž by se měla snížit administrativní zátěž, resp. požadavky na počet předkládaných dokladů a na finanční způsobilost požadovanou pro podání nabídky (pro podání nabídky by obecně měla postačovat čestná prohlášení a/nebo dokumenty, které byly zadavateli předloženy v průběhu předchozích 4 let).

Veřejné zakázky by se rovněž měly co nejvíce elektronizovat, k čemuž Komise v červnu 2013 předložila separátní (dílčí) návrh (úspory by údajně [mohly dosáhnout](#) 6–13,5%; více v příspěvku „Komise: V oblasti veřejných zakázek výhradně elektronické faktury“, [Monitoring červen 2013](#)).

Nová pravidla by měla v maximální možné míře vycházet vstříc malým a středním podnikům, např. tím, že zakázky (o jakémkoli objemu) by mělo být možné – po intervenci socialistů v EP, navzdory Komisi – záměrně (fakultativně) rozdělovat na menší části (platí ale, že každá část daného „řetězce“ měla být za plnění zakázky adekvátně odpovědná; dnes daný režim uplatňuje např. ve Španělsku, Itálii či Francii). Na druhou stranu, pokud by se tak nedělo, měli by zadavatelé odůvodnit, proč příslušnou zakázku nerozdělili (Komise navrhovala jiné řešení: povinnost dělit všechny zakázky nad 500 tis. €).

Spolupráce mezi veřejnými subjekty (public-public cooperation) by měla být nově možná, ale pouze za striktních podmínek (zajímavé subjekty by např. neměly moci realizovat své aktivity na trhu z více než 20%). Zcela by z ní měly být vyloučeny finanční služby, právní služby (s výjimkou zastupování u soudu), služby spjaté s politickými kampaněmi, notářské služby a služby audiovizuální. Méně přísná pravidla by se měla týkat sektorů vzdělávání, kultury či zdravotnictví.

Směrnice o koncesích by měla pokrývat dohody mezi subjektem, který je zpravidla veřejný, a podnikem, který je obvykle soukromý a na který dlouhodobě přechází veškeré provozní riziko spojené s údržbou a rozvojem infrastruktur (vodovody, parkoviště, zpoplatněné pozemní komunikace ap.) a/nebo s poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu (energetika, zdravotnictví, odpadové hospodářství ap.).

Koncese nad 5 mil. € by měly nově podléhat uveřejnění v Úředním věstníku EU (na ně by se tedy nová směrnice měla vztahovat prioritně; daná hranice by měla být znovu posouzena

po 3 letech od vstupu směrnice v platnost). Zároveň by měly být zpřesněny povinnosti veřejných zadavatelů týkající se (1) volby kritérií pro výběr a zadání zakázky (kritéria by měla být „objektivní“ a ekonomicky zvýhodňovat veřejné subjekty), (2) stanovení základních záruk, které je třeba dodržovat v průběhu zadávacího řízení (neměly být tak restriktivní jako v případě zadávání „klasických“ veřejných zakázek, na druhou stranu by ale zájemci o koncese měli v případě velmi výhodných cenových nabídek svůj postup „ospravedlnit“), a (3) rozšíření výhod [směrnice č. 2007/66](#) (resp. [směrnice č. 89/665](#) a [č. 92/13](#)) o přezkumném řízení v oblasti zadávání veřejných zakázek na všechny osoby, které mají zájem o získání koncese.

Zástupci EP do návrhu prosadili, aby při udělování koncesí byla fakultativně zohledňována nejen technická, ale např. i environmentální a sociální kritéria. Současně by měla být zachována flexibilita zadavatelů měnit koncese i v průběhu doby, na kterou byly sjednány, což by se analogicky mělo týkat i veřejných zakázek (za předpokladu, že se změna dotkne nejvýše 10% hodnoty kontraktu, v odůvodněných případech až 50%). Subjekty usilující o získání koncese by také měly zadavatele informovat o míře, v níž hodlají využívat subdodávky.

Směrnice by podle EP rozhodně neměla vést k „nucené privatizaci“ veřejných služeb nebo infrastruktury, pouze by měla nabízet jednotný právní rámec pro realizaci koncesí v EU.

Z jejího rámce by navíc měl být (z [iniciativy](#) Komise) explicitně vyloučen sektor vodárenství (mj. na žádost Německa, Rakouska a Slovinska, a to nejméně na dobu 3 let následujících po uplynutí implementační lhůty směrnice; pak by mělo dojít k novému posouzení Komisí), část hazardu (loterie), sektor obrany a civilní ochrany, záchranné služby realizované nestátními organizacemi, média či finanční a právní služby.

Další vývoj

Plénum EP by se mělo návrhy zabývat v říjnu 2013 (IMCO již v září 2013). Poté by je měla formálně schválit i Rada.

Nové směrnice by měly být implementovány do 2 let (přičemž požadavek na digitalizaci veřejných zakázek a koncesí by se měl uplatnit za dalších 30 měsíců).

Rada souhlasí s revizí klíčových nařízení týkajících se poskytování státní podpory

Návrh nařízení Rady, kterým se mění nařízení

Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES ([KOM\(2012\)725](#))

Návrh nařízení Rady, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 994/98 ze dne 7. května 1998 o použití článků 92 a 93 Smlouvy o založení Evropského společenství na určité kategorie horizontální státní podpory a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici ([KOM\(2012\)730](#))

Rada 22. 7. 2013 [stvrdila](#) 2 důležité návrhy revidující nařízení týkající se poskytování státní podpory. Komise to okamžitě [přivítala](#).

Kontext

Komise oba návrhy předložila v prosinci 2012 (více v příspěvku „Komise navrhla revizi klíčových nařízení týkajících se poskytování státní podpory“, [Monitoring prosinec 2012](#)). V současnosti jsou v platnosti 2 zásadní normy: tzv. [procedurální nařízení č. 659/1999](#) (Procedural Regulation) a „[zmocňující nařízení č. 994/98](#) (Enabling Regulation). Procedurální nařízení provádí dnešní čl. 107–108 Smlouvy o fungování EU, ovšem od roku 1999 (kdy bylo v platnosti primární právo teprve ve znění Amsterodamské smlouvy) zůstalo nezměněno ([kodex osvědčených postupů](#) z června 2009 změnou v právním slova smyslu nebyl). Zmocňující nařízení je významné tím, že jeho přijetí EU umožnilo přijmout [celou řadu horizontálních nebo sektorálních opatření](#) v souladu s tzv. [obecným nařízením č. 800/2008 o blokových výjimkách](#) (týkala se mj. regionální podpory, podpory malým a středním podnikům, podpory výzkumu a vývoji, zaměstnanosti, podpory ochraně životního prostředí či vzdělávání).

Komise oba návrhy předložila v návaznosti na [sdělení](#) „Modernizace státní podpory v EU“ z května 2012 (které zase vyplynulo z debat o tematickém [akčním plánu](#) z června 2005) stavící se za to, aby státní podpora byla v budoucnu uznávána jen v případech, kdy lze jednoznačně prokázat její pozitivní dopad na vnitřní trh EU jako celek (např. tím, že bude přidělována projektům implementujícím strategii [Evropa 2020](#)) (více v příspěvku „Komise: Nové důležité sdělení o státní podpoře v EU“, Ve zkratce..., [Monitoring květen 2012](#)).

Obsah

Cílem revize procedurálního nařízení, s nímž Rada souhlasila (proti se postavila Belgie, Rakousko a Maďarsko), je to, aby se Komise zaobírala pri-

márně (a rychle) zásadními, informačně dostatečně podloženými distorzemi na vnitřním trhu, které mohly vzniknout v důsledku poskytnutí státní pomoci (podle potenciálních stěžovatelů, ale i dle Komise samé).

Jinak řečeno, mělo by [dojít](#) ke zrychlení procesu od podání stížnosti na udělení státní pomoci (ke Komisi; ročně jich obdrží cca 300, ovšem různé závažnosti) až po její vyřešení (dnes se tak v zásadě děje ve lhůtě 18 měsíců), mj. i posílením spolupráce s dotčenými soudci v příslušných členských státech (v návaznosti na [oznámení](#) z dubna 2009) a relevantními tržními hráči.

Revidované zmocňující nařízení (abstenci při hlasování si vymohla Belgie) by mělo usnadnit udělování blokových výjimek (jejichž parametry budou pro jednotlivé oblasti/sektory, obdobně jako v případě stávajícího zmocňujícího nařízení, redefinovány postupně, nejvýše v řádu jednotek let) v případě státní podpory s malým dopadem na vnitřní trh, a to vyloučením povinnosti předchozí notifikace Komisi (jež je jinak dle čl. 108 Smlouvy o fungování EU nezbytná).

Daná změna by se měla nově [dotknout](#) kultury, náprav škod způsobených přírodními katastrofami nebo „některými nepříznivými povětrnostními podmínkami při rybolovu“, lesnictví a propagace (některých) potravinářských produktů, ochrany mořských biologických zdrojů, inovací, amatérského sportu, dopravy obyvatel odlehlých regionů (pokud má podpora sociální charakter a je poskytována nezávisle na totožnosti dopravce), dopravy nebo náhrad za určitá plnění související s pojmem veřejné služby (stanovená čl. 93 Smlouvy o fungování EU) a budování základní širokopásmové (vysokorychlostní) telekomunikační infrastruktury. Umožněna by měla být i stávající podpora ve prospěch malých a středních podniků, výzkumu, vývoje a inovací, ochrany životního prostředí a zaměstnanosti a vzdělávání (srov. čl. 1 návrhu).

Další vývoj

K revizi uvedených norem by mělo dojít do konce roku 2013 – po uveřejnění v Úředním věstníku EU a vstupu v platnost 20 dní poté.

Komise mezitím 24. 7. 2013 [zahájila](#) již [druhou veřejnou konzultaci](#) týkající se revize výše uvedeného obecného nařízení o blokových výjimkách, aby je sladila se schválenou revizí zmocňujícího nařízení. Konzultace potrvá do 10. 9. 2013. [První konzultace](#) se uskutečnila v květnu 2013. Nové obecné nařízení by se mělo uplatnit ne od 1. 1. 2014, ale až od 1. 7. 2014. EP byl v případě obou návrhů pouze konzultován.

ZAMĚSTNANOST A SOCIÁLNÍ VĚCI

EMPL podporuje 40% kvótu na zastoupení žen v řídicích orgánech firem

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o zlepšení genderové vyváženosti mezi členy dozorčí rady/nevýkonnými členy správní rady společností kotovaných na burzách a o souvisejících opatřeních ([KOM\(2012\)614](#))

Výbor EMPL 9. 7. 2013 poměrem 37:5:4 [podpořil](#) kontroverzní [návrh](#) Komise mající do roku 2020 zajistit 40% zastoupení žen v řídicích orgánech firem.

Kontext

Komise svůj návrh předložila v listopadu 2012 (více v příspěvku „Komise chce 40% zastoupení žen v řídicích orgánech firem“, [Monitoring listopad 2012](#)). V jeho prospěch argumentuje (krom proběhnuvší [veřejné konzultace](#)) tím, že v řídicích orgánech firem dominují muži, již „představují 85% nevýkonných členů řídicích orgánů a 91,1% výkonných členů řídicích orgánů (...) i přes intenzivní veřejnou diskuzi a některé dobrovolné iniciativy na vnitrostátní i evropské úrovni se situace v posledních letech výrazně nezměnila“. A dodává: „Pouze jeden ze sedmi členů řídicích orgánů (tedy 13,7%) nejdůležitějších evropských společností je žena. Ve srovnání s rokem 2010 (kdy jich bylo 11,8%) však jde jen o malé zlepšení. Tímto pomalým tempem bude potřeba ještě přibližně 40 let k tomu, aby bylo dosaženo vyváženého zastoupení žen a mužů v řídicích orgánech (alespoň 40% zastoupení obou pohlaví)“. Komise se v dané souvislosti odvolává i na relevantní usnesení EP z [července 2011](#) a [března 2012](#).

11 členských států (Belgie, Francie, Itálie, Nizozemsko, Španělsko, Portugalsko, Dánsko, Finsko, Řecko, Rakousko a Slovinsko) už podle Komise disponuje právními nástroji na podporu vyváženého zastoupení žen a mužů v řídicích orgánech, přičemž v 8 z nich se předpisy vztahují jen na státní podniky. Další 11 členských zemí EU nicméně nerealizuje ani samoregulační opatření. Podle Komise „tento nejednotný přístup s sebou nese riziko maření hladkého fungování jednotného evropského trhu, protože různé právní předpisy v oblasti práva obchodních společností a sankce za nedodržení předpisů pro zastoupení mužů a žen mohou podniky odrazovat od přeshraničních investic“.

V lednu 2013 Komise informovala, že proti jejímu textu se ve standardní 8týdenní lhůtě postavilo jen 6 z 27 národních parlamentů (český, dánský, nizozemský, polský, švédský a britský), a tím pádem lze

dovozovat, že návrh je v souladu s principem subsidiarity (více v příspěvku „Proti genderovým kvótám se postavilo jen 6 národních parlamentů“, Ve zkratce..., [Monitoring leden 2013](#)).

Obsah

Návrh směrnice, založený na čl. 157 odst. 3 Smlouvy o fungování EU týkajícím se „uplatnění zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v otázkách práce a zaměstnanosti včetně zásady stejné odměny za stejnou nebo rovnocennou práci“, stanoví cíl [minimálně](#) 40% zastoupení doposud méně zastoupeného pohlaví mezi nevýkonnými členy řídicích orgánů společností kotovaných na burze, a to do roku 2018 v případě státních podniků (tj. těch, u kterých vykonávají rozhodující vliv veřejné orgány) a do roku 2020 v případě všech podniků ostatních.

V mezidobí by si měly všechny dotčené podniky stanovit tzv. flexikvótu, což má být povinnost kotovaných společností, aby si samy stanovily individuální samoregulační cíle, pokud jde o zastoupení obou pohlaví mezi výkonnými řediteli.

Společnosti, které mají nižší podíl (méně než 40%) méně zastoupeného pohlaví mezi nevýkonnými členy řídicích orgánů, by měly provádět jmenování pracovníků na uvedené pozice na základě komparativní analýzy kvalifikací každého z kandidátů při uplatnění jasných, genderově neutrálních a jednoznačných kritérií. V případě stejné kvalifikace by měla být dána přednost kandidátu méně zastoupeného pohlaví.

Nová norma by měla platit do roku 2028 a měla by se týkat všech kotovaných obchodních společností v EU. Jinak řečeno, neměla by se tedy vztahovat na nekotované obchodní společnosti a malé a střední podniky (tj. s méně než 250 zaměstnanci a ročním obrátem do 50 mil. €), přestože zpravodajové návrhu z FEMM a JURI o to usilovali (stejně jako o zrušení výjimky, aby se norma nevztahovala např. na stavební společnosti, kde je žen celkově méně než 10%). Členské státy by však měly stanovit „přiměřené a odrazující sankce“ pro ty společnosti, jež budou směrnici vázány, ale nedodrží ji. Mezi takové sankce by měly patřit pokuty, popř. anulování jmenování nebo volby člena nevykonného orgánu v rozporu s normou.

Sporné body

Předložený text je kontroverzní z mnoha úhlů pohledu. Nejenže představuje pokus o legalizaci vysoce politické otázky rovnou na úrovni EU, ale současně dává členským státům planou naději, že si budou moci novou normu implementovat podle svých možností. Návrh je koncipován tak restriktivně, že

to reálně nebude možné. Otázkou také je, zda by výsledná (do značné míry symbolická) směrnice byla skutečně implementovatelná, popř. jak by probíhaly soudní spory na ní založené.

Pozice ČR

Pokud jde o ČR, ta si vede [ve stávajících statistikách](#) relativně dobře: zastoupení žen mezi nevykonnými členy řídicích orgánů společností kotovaných na burze přesahuje průměr EU (15%) o 0,4 procentního bodu a roste, v případě vykonných členů řídicích orgánů je ale ČR podprůměrná (4,7%, průměr činí 8,2%).

ČR nepatří mezi zastánce nové legislativy, stejně jako např. Velká Británie, Dánsko, Švédsko, Nizozemsko, Malta, Maďarsko, Litva a Lotyšsko. Komisi naopak podporují krom řady poslanců EP např. Španělsko, Francie, ale údajně i Bulharsko.

Další vývoj

Názor výboru EMPL je pouze „poradní“. Odpovědnými výbory byly již dříve určeny FEMM a JURI, které by měly své zprávy přijmout v říjnu 2013.

Mezitím již JURI v červnu 2013 potvrdil, že Komise pro svůj návrh zvolila vhodnou právní bázi (čl. 157 odst. 3 Smlouvy o fungování EU týkajícím se „uplatnění zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v otázkách práce a zaměstnanosti včetně zásady stejné odměny za stejnou nebo rovnocennou práci“).

ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Další snížení emisí CO₂ z dodávek do roku 2020: Rada a EP dosáhly kompromisu

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (EU) č. 510/2011 za účelem vymezení způsobů, jak dosáhnout cíle snížení emisí CO₂ z nových lehkých užitkových vozidel do roku 2020 ([KOM\(2012\)394](#))

Zástupci Rady a EP 26. 6. 2013 dosáhli kompromisu stran návrhu Komise, jenž by měl do roku 2020 zajistit další výrazné snížení emisí CO₂ z nových lehkých užitkových vozidel (tzv. dodávek).

Kontext

Komise [návrh](#) (spolu s [návrhem](#) na další snížení CO₂ z osobních automobilů, v jehož případě již bylo dosaženo kompromisního znění; více v příspěvku „Další

snížení emisí CO₂ z osobních aut do roku 2020: Rada a EP dosáhly kompromisu, [Monitoring červen 2013](#)) předložila v červenci 2012 (více v příspěvku „Komise chce další snížení emisí CO₂ z osobních aut a dodávek“, [Monitoring červenec/srpen 2012](#)).

V současnosti platí 2 relevantní normy: [nařízení č. 443/2009](#) (jež se týká snižování emisí CO₂ z osobních automobilů) a [nařízení č. 510/2011](#) (týkající se lehkých užitkových vozidel, tzv. dodávek). Pro dodávky dnes platí závazný cíl průměrných emisí z nových vozů (vyráběných jedním výrobcem) 175 g/CO₂/km. Dosaženo by jej mělo být v roce 2017 (v roce 2012 průměrné emise z nových dodávek činily 180,3 g/CO₂/km).

Obsah

Průměrné emise z nových lehkých užitkových vozidel by se měly do roku 2020 snížit na 147 g/CO₂/km.

Po roce 2020 (do roku 2025) se měly podle ENVI pohybovat v indikativním rozmezí 105–120 g/CO₂/km, ale kompromis tento požadavek již neobsahuje.

Součástí kompromisu je stejně jako v případě návrhu týkajícího se osobních automobilů požadavek, aby standardizované hodnoty spotřeby automobilů více odpovídaly hodnotám reálným.

Proto by stávající standard NEDC (New European Driving Cycle) měl nejpozději od roku 2017 nahradit standard WLTP (Worldwide Harmonised Light Duty Test Procedure) vyvíjený na úrovni OSN.

Nové dodávky by nicméně neměly být od 1. 1. 2014 vybaveny omezovači rychlosti, aby jejich nejvyšší rychlost byla max. 120 km/h (a emise CO₂ cca o 6% nižší), jak požadoval ENVI.

Sporné body

Kompromis nepřivítala ani organizace reprezentující výrobce automobilů (ACEA), neboť jej považuje za přísný a nerealistický, ani environmentalistické organizace (např. Greenpeace a T&E), které jsou naopak toho názoru, že již cíle navržené Komisí (a kompromisem oslabené) byly velmi „měkké“. Greenpeace tvrdí, že průměrné emise z nových dodávek by mohly v roce 2020 činit pouhých 118 g/CO₂/km.

Další vývoj

Klíčovou otázkou je, kdy kompromis stvrdí Rada. Německá kancléřka Angela Merkelová (za tiché podpory Slovenska, ČR, Polska, Bulharska a Chorvatska) osobně intervenovala v jeho neprospěch, resp. za to, aby se jím Coreper i Rada zabývaly až po německých parlamentních volbách 22. 9. 2013.

VE ZKRATCE...

Plénium EP souhlasilo se zpřísněním standardů týkajících se kvality vody

Plénium EP 2. 7. 2013 [podpořilo](#) poměrem 646:51:14 [kompromis](#) o zpřísnění standardů týkajících se kvality vody. Zástupci Rady a EP jej dosáhli v dubnu 2013. Komise v lednu 2012 navrhla přidat 15 chemických látek na dosavadní [seznam](#) 33 znečišťujících látek, jejichž přítomnost je v povrchové vodě monitorována a kontrolována (více v příspěvku „Komise zpřísnuje standardy týkající se kvality vody“, Ve zkratce..., [Monitoring leden 2012](#)). Rada a EP nakonec souhlasily se zařazením pouze 12 těchto látek (více o nich [zde](#)), ovšem zbývající 3 (hormonální přípravky 17alphaethinylestradiol a 17-beta-estradiol a lék proti bolesti diclofenac) by měly být sledovány a na seznam případně zařazeny později. Formálně by se měla změnit [směrnice č. 2008/105](#) o prioritních látkách v oblasti jakosti vody vycházející z tzv. rámcové směrnice o vodě ([č. 2000/60](#), zejm. čl. 16). Rada kompromis [stvrдила](#) 22. 7. 2013. Nová směrnice by měla být implementována do 2 let od uveřejnění v Úředním věstníku EU, resp. od vstupu v platnost, k němuž by mělo dojít 20 dní poté. Do roku 2018 by měly členské státy Komisi informovat, jak budou kvalitu vody reálně zajišťovat, přičemž do roku 2027 by koncentrace všech prioritních látek měly dostat na definovanou „bezpečnou úroveň“.

EP chce, aby vznikaly evropské nadace

Plénium EP 2. 7. 2013 podpořilo [návrh](#) statutu evropské nadace (Fundatio Europaea; FE), který Komise předložila na základě čl. 352 Smlouvy o fungování EU (tzv. klauzule flexibility) v únoru 2012. Cílem je zajistit, aby nadace sledující obecně prospěšné cíle (v EU je jich [údajně](#) 110 tis., zaměstnávají až 1 mil. zaměstnanců, využívají práce až 2,5 mil. dobrovolníků a disponují až 1 bil. €) nebyly nuceny (zbytečně) vynakládat prostředky (až 100 mil. € ročně) na právní poradenství a plnění právních a správních požadavků stanovených předpisy členských států, pakliže se rozhodnou působit v jiné než domovské zemi EU. Pro stávající nadace působící v jednom členském státě by nová norma neměla měnit nic. Stejně tak by měly zůstat nedotčeny i politické nadace (nadace

s politickými cíli, jež na úrovni EU upravuje [nařízení č. 2004/2003](#)), resp. soukromé nadace. FE by měly disponovat základním kapitálem ve výši min. 25 tis. €, krom toho by měly např. prokázat svůj veřejně prospěšný účel a přeshraniční rozměr (působení alespoň ve 2 členských státech). FE (včetně darů těmto nadacím) by měly podle Komise podléhat stejnému daňovému režimu jako nadace tuzemské. EP nicméně požaduje, aby audity byly povinné až pro FE obhospodařující určité množství prostředků (tj. neměly by být povinné pro všechny; dalšími kritérii by měl být počet zaměstnanců a roční příjem FE). Na druhou stranu by měly ale být limitovány odměny vedení nadací. EP byl stran textu pouze konzultován, o návrhu bude v následujícím období jednomyslně rozhodovat Rada.

EP se v usnesení vyjádřil k povodním ve střední Evropě

EP přijal 3. 7. 2013 [nelegislativní usnesení](#), ve kterém vyzval k rychlejšímu a účinnějšímu poskytování finančních prostředků osobám v nouzi, které byly zasaženy přírodními katastrofami. Konkrétně se vyjadřoval k povodním, které na přelomu května a června zasáhly několik států střední Evropy, především Německo, Rakousko a ČR. EP vyzval EK k uvolnění prostředků z Evropského fondu solidarity pro tyto oblasti a pro členské státy, které o pomoc požádají. V usnesení se mj. vyzdvihuje regionální spolupráce mezi postiženými zeměmi. Usnesení má pouze doporučující charakter, není proto závazné. Přijato bylo na základě širší rozpravy o přírodních katastrofách a o možnostech Evropského fondu solidarity v této oblasti. Podle usnesení by EK měla zjednodušit pravidla jeho fungování tak, aby byly finanční prostředky postiženým poskytovány méně těžkopádně a rychleji, co nejdříve poté, co příslušné státy o pomoc požádají. V současnosti má fond k dispozici pro každý rozpočtový rok cca 1 mld. € pro reakci na takové události jako právě povodně, ale i lesní požáry, sesuvy půdy atd. V novém rozpočtovém výhledu se v rámci úspor počítá se snížením této částky na polovinu.

Komise konzultuje nová pravidla státní podpory pro regionální letiště a aerolinky

Komise 3. 7. 2013 [zahájila veřejnou konzultaci](#) nových [pravidel státní podpory](#) (tzv. guidelines) pro regionální letiště a aerolinky, jež hodlá v definitivní podobě přijmout tak, aby začala platit od 1. 1. 2014. Relevantních letišť je v EU přibližně 460 a aerolinek cca 150. [První konzultace](#) se kvůli podmínkám na trhu, které se od roku 2005 podle Komise výrazně změnily, uskutečnila v roce 2011. Podpora letištní infrastruktury by do budoucna měla být možná jen v případě, že bude prokazatelné, že bez podpory by byl příslušný region výrazně hůře přístupný (srov. také rozsudky Soudního dvora EU ve věcech [T-443/08](#) a [C-288/11](#)). Podpora by současně měla být omezena velikostí letiště (malá by měla být zvýhodněna, naopak 71 těch, která odbaví přes 5 mil. cestujících ročně, by o podporu měla přijít). Provozní podpora letišť, která v současnosti (na základě guidelines z roku [1994](#) a [2005](#)) není povolena, by měla být možná, ale nejvýše na dobu 10 let a její intenzita by se měla snižovat (zaměřena by měla být zejm. na ostrovní letiště s kapacitou max. 300 tis. cestujících za 2 roky a/nebo letiště s kapacitou do 200 tis. ročně). [Obdobná pravidla](#) by se měla týkat i leteckých společností, které hodlají otevřít novou linku (např. by neměli být automaticky zvýhodňováni tzv. nízkorozpočtoví dopravci, podpora by navíc měla činit max. 50 % příslušných nákladů nejvýše po dobu 2 let; dnes činí max. 40 % po dobu 3 let). Zainteresovaní aktéři s návrhy Komise ostře nesouhlasí. Konzultace bude ukončena 25. 9. 2013.

EP napodruhé podpořil zdražení emisních povolenek

Plénium EP 3. 7. 2013 napodruhé [podpořilo](#) revizi časového harmonogramu aukcí emisních povolenek a odložení aukcí (tzv. backload) 900 mil. emisních povolenek z let 2013–2015 (400 mil., 300 mil. a 200 mil.) až do let 2019–2020 (300 mil. a 600 mil.). V dubnu 2013 se přitom proti příslušnému [návrhu nařízení](#) postavilo, a text se tak znovu projednával ve výboru ENVI. Komise návrh předložila v listopadu 2012 (více v příspěvku „Komise zdraží průmyslu emisní povolenky“, Ve zkratce..., [Monitoring listopad 2012](#)) a nový „verdikt“ EP (stejně jako [litevské předsednictví](#) či výrobci elektřiny včetně ČEZ) [přivítala](#). (Opačný postoj dlouhodobě zastávají např. Eurochambres či CEFIC.) Cílem je řešit stav, kdy se v důsledku hospodářského útlumu a vysokého množství povolenek na trhu cena 1 povolenky (reprezentující 1 t CO₂) snížila pod „kritickou“ hranici 10 € (dnes činí cca 3 €, přičemž ještě v roce 2008 byla na úrovni 20 € a vyšší), a celý

system tak v podstatě přestal na 11 tis. zapojených subjektů motivovat k tomu, aby své emise snižovali tak, jak Komise původně předpokládala, tedy výrazněji a rychleji. Plénium EP potvrdilo, že backload by měl být jednorázovým opatřením (a svého druhu do roku 2020 také jediným; pak by Komise měla najít „dlouhodobější řešení“), přičemž současně by měla být naplněna podmínka, že v jeho důsledku nedojde k tzv. relokaci dotčených energeticky náročných provozů mimo EU (jejich seznam by měl být mezi lety 2015–2020 aktualizován). Příjmy ze zmíněných 900 mil. povolenek by ovšem v kontrastu s názorem ENVI neměly být ze 2/3 využity výhradně na podporu inovativních nízkouhlíkových technologií, relevantní pilotní projekty ap. (tzv. NER 600). Vzhledem k tomu, že Rada a EP do návrhu Komise zanesly změny (resp. Rada a EP podpořily odlišný text), bude se v následujícím období jednat o kompromisní znění, které pak budou muset obě instituce ještě formalizovat (čímž by měly završit svá první čtení). Reálně se očekává, že negociace začnou až po parlamentních volbách v Německu v září 2013. Z pohledu ČR je backload v zásadě krokem podporujícím čisté energetické zdroje včetně jádra (a je tedy [podle ČTK](#) příznivý k dostavbě JE Temelín). Zároveň má ale potenciál zatížit fungování zdejších uhelných elektráren.

EP stvrdil kompromis o ochraně před přeshraničními zdravotními hrozbami

Plénium EP 3. 7. 2013 [stvrdilo](#) poměrem 678:21:4 kompromis o ochraně před přeshraničními zdravotními hrozbami dosažený se zástupci Rady v květnu 2013. Komise, která příslušný [návrh](#) nařízení uveřejnila v prosinci 2011 (více v příspěvku „Komise chce chránit před přeshraničními zdravotními hrozbami“, [Monitoring prosinec 2011](#)), to [přivítala](#). Měl by se [rozšířit](#) stávající koordinační mechanismus pro přenosné nemoci (srov. [rozhodnutí č. 2119/98](#)), a to na všechny zdravotní hrozby způsobené biologickými, chemickými, environmentálními či neznámými příčinami (jaderné a radiologické hrozby pokrývá Smlouva o EURATOM), a měl by být posílen mandát Výboru pro zdravotní bezpečnost (od roku 2001 funguje na neformální bázi, proto by měl být formalizován). Krom toho by měla nová norma umožnit fakultativní společný (a tedy za EU jako celek flexibilnější a levnější) nákup vakcín. Rada se s EP shodla na zrušení požadavku Komise, aby byla obligatorně definována celounijní „mimořádnou zdravotní situací“, pokud mimořádnou situaci nevyhlásí celosvětově WHO (čl. 12 návrhu). Členské státy by nicméně měly Komisi každé 3 roky informovat o opatřeních, která podnikají proti přeshraničním zdravotním hrozbám, popř. o tom, jak je hodlají

měnit (srov. čl. 4 návrhu). Nové nařízení vstoupí v platnost po uveřejnění v Úředním věstníku EU.

EP: Při kolektivním investování do cenných papírů je třeba více chránit spotřebitele

Plénum EP 3. 7. 2013 [schválilo zprávu](#) Svena Giegolda týkající se revize [směrnice č. 2009/65](#) o subjektech kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (tzv. UCITS Directive, v češtině se hovoří o směrnici SKIPCP). Komise svůj návrh předložila v balíku s dalšími 2 texty v červenci 2012 (více v příspěvku „Komise chce zlepšit ochranu spotřebitelů v oblasti finančních služeb“, [Monitoring červenec/srpen 2012](#)). EP požaduje, aby manažeři fondů obhospodařujících v EU údajně 6,8 bil. € investovali „odpovědně“. Depozitáři fondů (nejčastěji banky či pojišťovny) by měli do budoucna plnit přísnější kritéria – měli by být „nezávislejší“ a měli by nést i odpovědnost za ztráty fondů. Osobám odpovědným za investiční rozhodnutí by nakonec neměly být limitovány bonusy obdobně jako bankéřům (což při hlasování pléna EP prosadily frakce ECR, ALDE a EPP), ale měly by být „pouze“ striktně závislé na výkonu, přičemž alespoň 50 % bonusů by jim mělo být vypláceno formou aktiv příslušného fondu a alespoň 25 % zadrženo k pozdější výplatě. Členské státy by měly zavést „harmonizované administrativní sankce“ (veřejné varování až pokuta do výše 10násobku zisku) pro ty fondy, které nefungují v souladu s (národními či unijními) pravidly. Fakultativně by měly moci zavést také sankce trestní. V následujícím období by se měli zástupci Rady a EP pokusit dohodnout na kompromisním znění návrhu.

Rada potvrdila vstup Lotyšska do eurozóny v lednu 2014

Lotyšsko se má od 1. 1. 2014 stát členem eurozóny. Plénum EP přijalo poměrem 614:67:29 [usnesení](#) 3. 7. 2013, ECB se vyjádřila 5. 7. 2013 a Rada pak návrh [odsouhlasila](#) 9. 7. 2013. Lotyšsko má půl roku na přípravu přechodu na společnou měnu, kterou se bude platit již v 18 zemích EU. Instituce již v červnu 2013 rozhodly, že země splňuje tzv. maastrichtská konvergenční kritéria, která stanoví smlouva. Konverzní kurz byl stanoven na 0,702804 lotyšských latů za euro. Poslední rozšíření eurozóny proběhlo v lednu 2011, kdy vstoupilo Estonsko.

EP přijal usnesení doporučující členským státům, jak zlepšit evropské volby v roce 2014

EP na plenárním zasedání 4. 7. 2013 přijal [usnesení](#), které se týká průběhu evropských voleb v roce 2014

a volební kampaně. Jedná se o nelegislativní usnesení na základě [zprávy](#) poslance Andrewa Duffa, který se problematice voleb do EP, zvýšení jejich popularity mezi voliči a posílení jejich „evropského“ charakteru dlouhodobě věnuje. V usnesení je doporučováno, aby kandidáti na funkci předsedy EK již v rámci volební kampaně pro volby do EP prezentovali ve všech členských státech svůj politický program a vedli spolu veřejné debaty, podobně jako je tomu v případě kampaní před volbami do národních parlamentů, v nichž se takto prezentují leaderi jednotlivých hlavních politických stran aspirující na funkci premiéra. Jednotlivé evropské politické strany by měly prezentovat jména svých kandidátů na post předsedy EK s dostatečným předstihem, právě proto, aby umožnily vedení těchto celoevropských kampaní, ve kterých by se mělo diskutovat o skutečně „evropských otázkách“. Jedním z důvodů, proč jsou volby do EP politology považovány za tzv. volby druhého řádu, je totiž mj. i to, že ve většině zemí se tematicky vedené kampaně před volbami do EP jen velmi málo odlišují od voleb parlamentních, hlavní témata se „točí“ okolo otázek spjatých spíše s vnitřní politikou nežli s problémy, které se týkají agendy EU. Usnesení také doporučuje posílit vědomí příslušnosti jednotlivých politických stran k evropským politickým stranám a k frakcím existujícím v rámci EP. Na jednotlivých hlasovacích lístcích by tedy vedle jména národních stran měly být uvedeny také názvy evropských politických stran, k nimž se příslušné národní strany hlásí. Strany by také měly zveřejnit jména kandidujících nejpozději 6 týdnů před vlastními volbami a měly by usilovat o pokud možno rovné zastoupení mužů a žen. Jak již bylo zmíněno, usnesení má pouze nelegislativní charakter, není tedy závazné ani pro členské státy, ani pro politické strany. Přijato bylo poměrem 507:120:18.

Veřejná konzultace k fenoménu nenahlášené práce. Potrvá do 20. 9. 2013

Komise 4. 7. 2013 [zahájila](#) (s odkazem na tzv. balík proti nezaměstnanosti; více v příspěvku „Komise představila svůj pokus o nastartování hospodářského růstu v EU“, Ve zkratce..., [Monitoring duben 2012](#)) [veřejnou konzultaci](#) týkající se fenoménu nenahlášené práce, která je dle [sdělení](#) z roku 2007 definována jako „jakákoliv placená činnost, která je zákonná, pokud jde o její povahu, avšak není ohlášená orgánům veřejné moci, s přihlédnutím k rozdílu v systému regulace členských států“. Nenahlášená práce, jejíž příčinou je mj. nadměrné zdanění práce, je podle Komise nevhodná jak pro členské státy (přicházejí např. o příjmy na daních), tak pro zaměstnance (nezakládá např. důchodová práva). Z pohledu ČR

je důležitý fakt, že konzultační dokument zmiňuje i potenciální kroky proti „falešné samostatné výdělečné činnosti“, tedy tzv. švarcsystému. Zástupci zaměstnavatelů či zaměstnanců mohou předkládat své názory a připomínky (zejm. na možné posílení donucovacích pravomocí příslušných orgánů členských států) až do 20. 9. 2013.

Komise zahájila veřejnou konzultaci: Oddlužení podniků by mělo trvat nejvýše 3 roky

Komise 5. 7. 2013 [zahájila veřejnou konzultaci](#) týkající se přístupu EU k insolvenčnímu řízení podniků (50 % podniků nepřežije prvních 5 let své existence, průměrně 200 tis. firem ročně v EU zkrachuje, což vede k přímé ztrátě 1,7 milionu pracovních míst, přičemž cca 25 % z těchto úpadků má přeshraniční prvek). Cílem je podle Komise „pomoci zdravým podnikům přežít, dát poctivým podnikatelům druhou šanci a zároveň chránit právo věřitelů na navrácení peněz“. Jednotlivé členské státy se liší dobou potřebnou k oddlužení nesolventních podniků, podmínkami pro zahájení insolvenčního řízení a přihlašování pohledávek či pravidly pro restrukturalizační plány. Tyto faktory mohou mít nepříznivý vliv na přeshraniční investice. Proto Komise navrhuje, aby „doba na oddlužení“ (doba potřebná k uzavření neúspěšného podniku) byla napříč EU harmonizována na 3 roky. V Irsku dnes činí 4 měsíce, v ČR 6 let a v některých členských státech není upravena nijak. Formálně by se mělo měnit [nařízení č. 1346/2000](#), což ostatně Komise ohlásila již v prosinci 2012 (více v příspěvku „Komise navrhla revizi nařízení o úpadku“, Ve zkratce..., [Monitoring prosinec 2012](#)). Konzultace se zabývá také pravidly pro výkon povolání likvidátora či otázkou, zda by měla být na úrovni EU stanovena pravidla, která by zabránila tomu, aby manažeři, kteří se v jednom státě dopustili podvodu a byli zbaveni odpovědnosti, mohli provozovat společnost v jiném státě. Konzultace bude uzavřena 11. 10. 2013, ale již nyní první signály ukazují, že ani EP, ani členské státy by neměly mít se zavedením nových pravidel problém.

IMCO stvrdil kompromis týkající se změn uznávání odborných kvalifikací

Výbor IMCO 9. 7. 2013 stvrdil poměrem 37:0:2 kompromis týkající se revize stávající [směrnice č. 2005/36](#) o uznávání odborných kvalifikací. Zástupci Rady a EP k němu dospěli v červnu 2013 a Coreper je schválil ještě v témže měsíci (více v příspěvku „Rada a EP se dohodly na změnách uznávání odborných kvalifikací“, [Monitoring červen 2013](#)). Na bázi dobrovolnosti (zainteresovaných profesních sdružení a/nebo členských států) by např. měl

vzniknout „evropský profesní průkaz“ (de facto zápis v online databázi) propojený s elektronickým systémem [IMI](#) a umožňující rychlejší uznávání odborných kvalifikací v cílové zemi. Nově by se měla uplatnit i zásada, že pokud dotčené úřady členských států nevyřídí žádosti o uznání odborných kvalifikací ve stanovené lhůtě, měly by být uznány automaticky (tacitně). Do budoucna by měly být (na základě aktů Komise v přenesené pravomoci) zavedeny také „společné rámce odborné přípravy“ mající rozšířit počet kvalifikací, které by měly být uznávány automaticky (dnes se to týká jen 7 profesí – lékaři, stomatologové, lékárníci, zdravotní sestry, porodní asistentky, veterináři a architekti). Plénum EP by mělo kompromis schválit v říjnu 2013. Poté by jej měla formálně odsouhlasit i Rada.

Coreper: Nástroj pro propojení Evropy (CEF) vznikne, bude mít ale méně peněz

Coreper 10. 7. 2013 [stvrdil](#) kompromis týkající se vzniku finančního Nástroje pro propojení Evropy (CEF), který by měl v období 2014–2020 financovat projekty zaměřené na budování dopravní, energetické a telekomunikační infrastruktury. Celkově by měl CEF disponovat na celé období ne 50 mld. €, jak navrhovala Komise, ale pouze 29,299 mld. €, z nichž by na dopravu mělo jít 23,174 mld. €, na energetickou infrastrukturu 5,126 mld. € a na telekomunikace 1 mld. €. Kompromis by měl ještě schválit výbor TRAN, plénum EP a Rada. Již v červnu 2013 Coreper schválil kompromis týkající se [návrhu](#) o hlavních směrech pro rozvoj transevropské dopravní (námořní, vodní, železniční, silniční, letecké) sítě (TEN-T), jež zástupci Rady a EP dosáhli v květnu 2013. Souhlasili se záměrem vybudovat tzv. hlavní síť do roku 2030 a tzv. globální (širší) síť do roku 2050 (více v příspěvku „Coreper stvrdil kompromis týkající budoucnosti transevropské dopravní sítě do roku 2050“, Ve zkratce..., [Monitoring červen 2013](#)). Tento kompromis TRAN schválil 9. 7. 2013 poměrem 34:7:2 a plénum EP by tak mělo učinit 8. 10. 2013. Hlavní směry pro transevropské energetické sítě (TEN-E) už byly přijaty jako [nařízení č. 347/2013](#), o hlavních směrech pro telekomunikace se stále ještě jedná.

Výbor ENVI podpořil biopaliva nové generace na úkor biopaliv tradičních

Výbor ENVI 11. 7. 2013 hlasoval o [návrhu zprávy](#) poslankyně Corinne Lepage, která se týká změn [směrnice č. 98/70](#) o jakosti benzínu a motorové nafty a [směrnice č. 2009/28](#) o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů. Zpráva se přiklání ke změně stávající legislativy tak, aby byla méně podporována

produkce tradičních biopaliv vyráběných z plodin pěstovaných na orné půdě (tzv. biopaliva první generace) a naopak více podporována nová generace biopaliv produkovaných z jiných zdrojů. V poslední době se hovoří především o produkci za použití mořských řas, chaluh či různých druhů biologického odpadu. Příslušné instituce EU totiž postupně zjišťují, že masivní používání biopaliv vyráběných z plodin pěstovaných na orné půdě nepřispívá ke snižování emisí skleníkových plynů, ale právě naopak. Tento trend navíc redukuje ornou plochu dostupnou pro pěstování potravinářských plodin, což na jaře dokládají i široké lány žlutě kvetoucí řepky olejné na místech, kde dříve byly pěstovány např. obiloviny. V rozvojových zemích ležících v teplém podnebném pásu, pro které je zase příznačné masivní pěstování palmy olejné určené taktéž na výrobu biopaliv, se objevuje neblahý trend vypalování pralesů a odlesňování právě za účelem získání více půdy pro tuto ekonomicky výhodnou produkci. EK začala tuto kritiku více reflektovat v roce 2012 (více v příspěvku „Komise vydala sdělení omezující biopaliva první generace“, [Monitoring říjen 2012](#)). Ve svém [návrhu](#) proto požaduje snížení podílu biopaliv první generace na spotřebě paliv v dopravě v jednotlivých členských státech na 5% (směrnice č. 2009/28 požaduje do roku 2020 10% podíl biopaliv na spotřebě v oblasti dopravy, není přitom specifikováno, o jaká biopaliva se má jednat). EP chce určité zmírnění tohoto stropu na 5,5%, v úvahu se totiž bere i skutečnost, že z výroby biopaliv první generace a pěstování příslušných plodin se během krátkého času stal výhodný byznys; průmyslu v oblasti produkce OZE by tedy měl být dán čas k přizpůsobení se novým regulacím. Současně je totiž požadováno, aby pokročilá biopaliva do roku 2020 tvořila v jednotlivých členských státech minimálně 2% podíl na spotřebě paliv v dopravě, podpořena má být i produkce elektřiny z OZE. Plénium EP bude o zprávě hlasovat na zasedání v září 2013.

Komise zpřísnuje boj proti nedovolené přepravě odpadů

Komise 11. 7. 2013 [navrhla přísnější pravidla](#) pro vnitrostátní kontroly při přepravě odpadů (aby byly srovnatelné, a tedy efektivnější). Předpokládá se, že přibližně 25% přepravy odpadů, která směřuje z EU do zemí v Africe a Asii, je v rozporu s mezinárodními předpisy – vývozci odpadů přepravují svůj odpad přes ty členské státy, kde jsou nejmírnější kontroly (tzv. port hopping). Nová pravidla by měla zajistit, že členské státy budou kontroly (zejm. ty na místě neboli on site) provádět s ohledem na hrozící rizika, tedy cíleněji. S tím souvisí i požadavek na adekvátní (vy)školení kontrolorů. Formálně by mělo doznat změn [nařízení č. 1013/2006](#), které zakazuje veškerý

vývoz nebezpečných odpadů do zemí, které nejsou členy OECD, a veškerý vývoz odpadů určených k odstranění mimo EU/ESVO. O návrhu bude spolurozhodovat Rada s EP.

ČR neplní své povinnosti v oblasti železniční dopravy

Soudní dvůr EU 11. 7. 2013 [rozhodl](#) ve věci [C-545/10](#). V praxi to znamená, že ČR neplní své povinnosti v oblasti železniční dopravy (dané [směrnici č. 91/440](#) ve [znění](#) pozdějších revizí). Problémem je zejm. fakt, že maximální cenu za používání železniční infrastruktury stanovuje každoročně ministerstvo financí, čímž se nedostává prostředků na financování dlouhodobých projektů. Nehledě na to, že je tím narušena nezávislost provozovatele infrastruktury (SŽDC), který podle soudu není adekvátně motivován ani ke snižování svých nákladů, ani ke snižování poplatků za přístup k infrastruktuře. V nesouladu (se [směrnici č. 2001/14](#)) je také možnost rozporovat rozhodnutí Drážního úřadu u ministerstva dopravy (přičemž možné by to mělo být pouze u soudu). ČR by nyní měla bezodkladně uvést svůj právní řád do souladu s unijním. V opačném případě ji může Komise žalovat znovu a výsledkem může být i finanční sankce (dosud uložena nebyla).

Náklady na silniční projekty spolufinancované EU se v jednotlivých členských státech výrazně liší

Účetní dvůr EU 15. 5. 2013 [vydal zprávu](#) s názvem „Jsou prostředky z fondů politiky soudržnosti EU vynakládány na silnice řádně?“ a konstatoval, že náklady na silniční projekty spolufinancované EU se v jednotlivých členských státech výrazně liší. Nejnižší náklady na 1 000 m² měly projekty v Německu (287 043 €), nejvyšší naopak ve Španělsku (496 208 €), přičemž údajně „neexistují důkazní informace, že tuto skutečnost lze vysvětlit náklady práce“. Problémem je spíše to, že se často stavěly zbytečně kapacitní silnice (dálnice namísto silnic pro motorová vozidla či obyčejných hlavních silnic se 2 pruhy), což projekty prodražilo v průměru o 23% a prodloužilo dobu jejich realizace o 9 měsíců čili 41%. Kilometr dálnice stojí v průměru 11 mil. €, zatímco kilometr silnice pro motorová vozidla 6,2 mil. €, tedy o 43% méně. Účetní dvůr provedl audit 24 projektů investic do silnic financovaných z ERDF a Fondu soudržnosti v Německu, Řecku, Polsku a Španělsku, aby posoudil, zda tyto projekty dosáhly svých cílů s přiměřenými náklady (jejich celkové náklady přesáhly 3 mld. €). Účetní dvůr (nepřekvapivě) doporučil, aby spolufinancování silničních projektů ze strany EU vycházelo z „jasných cílů a cílových

hodnot“, platby by měly být podmíněny použitím nákladově efektivních technologií a členské státy by měly systémy zadávání veřejných zakázek orientovat na zajištění nejchopnějších nabídek.

Účetní dvůr EU: Neúčelné programy přesunu nákladní dopravy ze silnic na železnice musí skončit

Účetní dvůr 16. 7. 2013 [vydal zprávu](#) s názvem „Byly programy Marco Polo účelné v přesunu dopravy ze silnic?“ o fungování programů Marco Polo I a II, které od roku 2003 financují (celkovou částkou 552 mil. €) projekty přesouvající nákladní dopravu ze silnic na železnice, vnitrozemské vodní cesty a/nebo námořní dopravu na krátké vzdálenosti s cílem snížit dopad nákladní dopravy na životní prostředí, odlehčit přetíženým silnicím a zvýšit bezpečnost silničního provozu (od roku 2014 bude pro tentýž účel využíváno nástroje CEF; viz výše). 13 z 16 kontrolovaných příjemců potvrdilo, že by příslušnou dopravní službu zahájili a provozovali i bez dotace, nehledě na to, že v žádném z případů nebyly k dispozici údaje umožňující posoudit očekávané přínosy Unii financovaných projektů. Proto by podle Účetního dvora měly být programy typu Marco Polo zcela zastaveny, což již v květnu 2013 zčásti potvrdila i Komise (zčásti proto, že je přesvědčena, že až 72% projektů mohlo být díky dotacím zahájeno dříve a/nebo ve větším rozsahu).

Státní podpora de minimis i nadále 200 tis. € za 3 roky

Komise 17. 7. 2013 [zahájila druhou veřejnou konzultaci](#) týkající se státní podpory de minimis, tedy takové, již není třeba notifikovat Komisi, protože nenarušuje vnitřní trh EU. [První](#) se uskutečnila v březnu 2013. I nadále by měl být zachován strop ve výši 200 tis. € za 3 roky. Komise tvrdí, že je to postačující, jen málokdy jej bývá dosahováno. Novinkou by měl být povinný registr státních podpor de minimis, jenž by měl být zaveden po zatím nespecifikovaném přechodném období. Konzultace potrvá do 9. 9. 2013. Revizi příslušného [nařízení č. 1998/2006](#) hodlá Komise přijmout do konce roku 2013 (více v příspěvku „Komise: Nové důležité sdělení o státní podpoře v EU“, Ve zkratce..., [Monitoring květen 2012](#)).

Rada se definitivně shodla na tom, jak bojovat proti podvodům s DPH

Rada 22. 7. 2013 [stvrдила](#) svou dohodu z června 2013 o tom, jak bojovat proti podvodům s DPH: souhlasila s [návrhem](#) Komise cílícím na zavedení „mechanismu rychlé reakce“, který by měl členských

státům po posouzení Komisí umožnit během 1 měsíce změnit způsob výběru DPH – platil by ji dočasně zákazník-příjemce zboží nebo služby, nikoliv dodavatel (více v příspěvku „Komise chce zrychlit reakce členských států na podvody s DPH“, Ve zkratce..., [Monitoring červenec/srpen 2012](#)). Nové opatření by mělo napomoci zabránit [známým \(zejm. tzv. karuselovým\) podvodům](#) s touto daní. Popsaný tzv. reverse charge mechanismus, jehož zavedení Komise navrhla již v říjnu 2009 (více v příspěvku „Komise předložila návrh na omezení ‚karuselových‘ podvodů s DPH“, [Monitoring říjen 2009](#)), by mělo být možné členskými státy používat „dočasné a výjimečné“ do 31. 12. 2018 v oblasti obchodu s mobilními telefony, zařízeními s integrovanými obvody, při dodávkách plynu a elektřiny, v oblasti telekomunikačních služeb a v oblasti obchodu s herními konzolami, tablety, notebooky, obilovinami a průmyslovými plodinami a surovými a částečně zpracovanými kovy. Podvody s DPH se podle Komise odehrávají relativně rychle a v EU každoročně dosahují řádu miliard eur. Stávající podoba [komplexní směrnice č. 2006/112](#) mechanismus rychlé reakce ani reverse charge mechanismus v širším měřítku nezná (pouze v případech průmyslového odpadu a emisních povolenek), navíc jejich autorizace trvá Komisi od podání žádosti příslušného členského státu 8–9 měsíců. Dlouhodobé řešení podvodů s DPH by měla přinést zevrubná revize směrnice č. 2006/112, s níž počítá např. [sdělení](#) o budoucnosti DPH (více v příspěvku „Jaká bude DPH? Komise odkryla karty“, [Monitoring prosinec 2011](#)).

Rada podpořila nové nařízení o tachografech

Rada 22. 7. 2013 podpořila kompromis týkající se nového nařízení o tachografech („záznamových zařízeních v silniční dopravě“), dosažený mezi zainteresovanými institucemi v květnu 2013 (více v příspěvku „Rada a EP se shodly na novém nařízení o tachografech“, [Monitoring květen 2013](#)). Komise by podle kompromisu měla do konce roku 2014 přijmout konkrétní technické specifikace nových tachografů, aby jimi mohly být počínaje rokem 2018 vybaveny všechny nové vozy nad 3,5 t. Vozy registrované před rokem 2018 by podle kompromisu měly být vybaveny novými tachografy během 15 let od vstupu nařízení v platnost. Firmy by měly moci získat výjimku z povinnosti instalovat do svých vozidel tachografy, pokud se jejich vozidla (do 7,5 t) pohybují v okruhu 100 km (dnes 50 km) a doprava není hlavním zdrojem jejich příjmů. Výsledná norma vstoupí v platnost 1 den poté, co bude uveřejněna v Úředním věstníku EU.

PŘEHLED KLÍČOVÝCH HLASOVÁNÍ PLÉNA EP

Plénum EP ve dnech 1.–4. 7. 2013

Projednávaný návrh	Výsledek hlasování					
	Pro		Proti		Zdrželi se	
	Celkem	ODS	Celkem	ODS	Celkem	ODS
Zpráva Marian-Jeana Marinesca týkající se vnější politiky v oblasti letecké dopravy (A7-0172/2013)	650	Cabrnoc, Češková, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	54	-	5	-
Zpráva Yannicka Jadoty týkající se Exportní úvěrové agentury členských států (A7-0193/2013)	670	Cabrnoc, Češková, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	27	-	15	-
Zpráva Richarda Seebera týkající se prioritních látek v oblasti vodní politiky (A7-0397/2012)	646	Cabrnoc, Češková, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	51	-	14	-
Zpráva Herberta Dorfmanna týkající se určité kategorie horizontální státní podpory a veřejné služby v přepravě cestujících po železnici a silnici (A7-0179/2013)	598	-	19	Kožušník, Strejček	93	Cabrnoc Češková, Fajmon, Ouzký, Tošenovský, Vlasák, Zahradil
Zpráva Gilla Pargneauxa týkající se vážných přeshraničních zdravotních hrozeb (A7-0337/2012)	678	Cabrnoc Češková, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	21	-	4	-
Zpráva Anny Podimaty týkající se provádění posílené spolupráce v oblasti daně z finančních transakcí (A7-0230/2013)	522	-	141	Cabrnoc Češková, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	42	-
Zpráva Burkharda Balza týkající se přijetí eura Lotyšskem ke dni 1. ledna 2014 (A7-0237/2013)	613	Cabrnoc Češková, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	67	-	29	Fajmon, Strejček
Zpráva Arlene McCarthy týkající se reformy struktury bankovního odvětví EU (A7-0231/2013)	528	-	87	Cabrnoc Češková, Fajmon, Kožušník, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	73	-

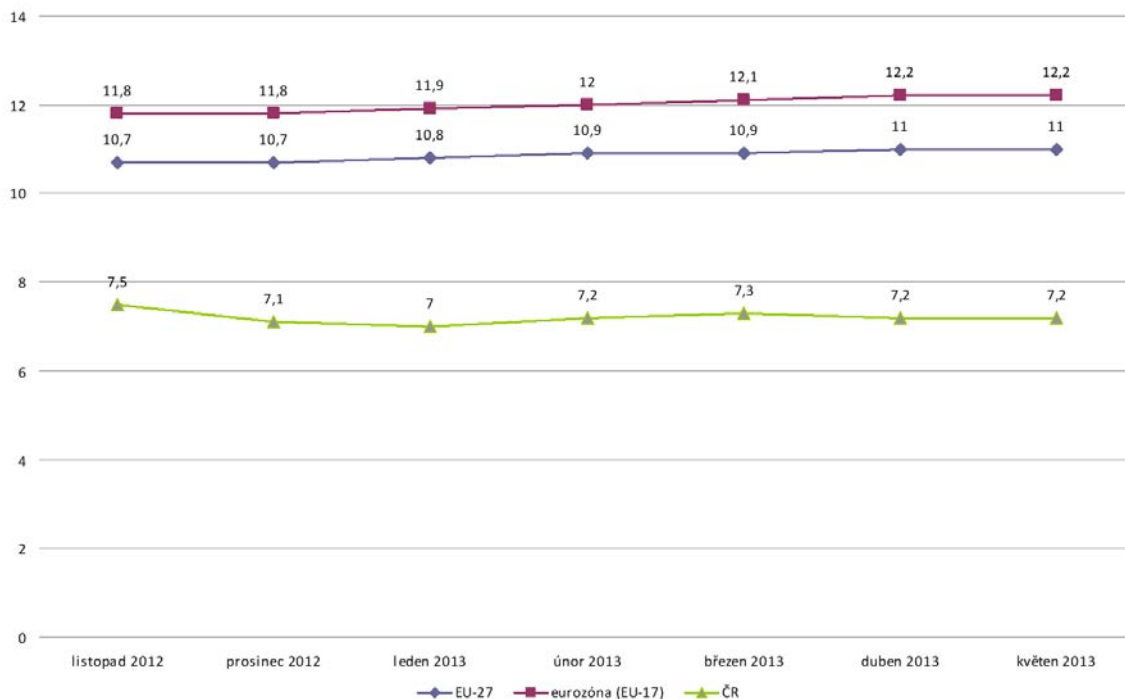
Zpráva Moniky Hohlmeier týkající se útoků proti informačním systémům (AZ-0224/2013)	541	Cabrnoc Fajmon, Kožušník, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	91	-	9	-
Zpráva Andrewa Duffa týkající se organizace voleb do Evropského parlamentu v roce 2014 (A7-0219/2013)	507	-	120	Cabrnoc Češková, Fajmon, Kožušník, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	18	-
Zpráva Jeana Lamberta týkající se dopadu krize na přístup ohrožených skupin k péči (AZ-0221/2013)	537	-	65	Cabrnoc Češková, Fajmon, Kožušník, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	25	-

Poznámky

1. Přehled obsahuje pouze ta hlasování, při nichž poslanci hlasovali na vyžádání po jménech.
2. Označení projednávaných návrhů vychází z pojmenování příslušných položek samotným EP.

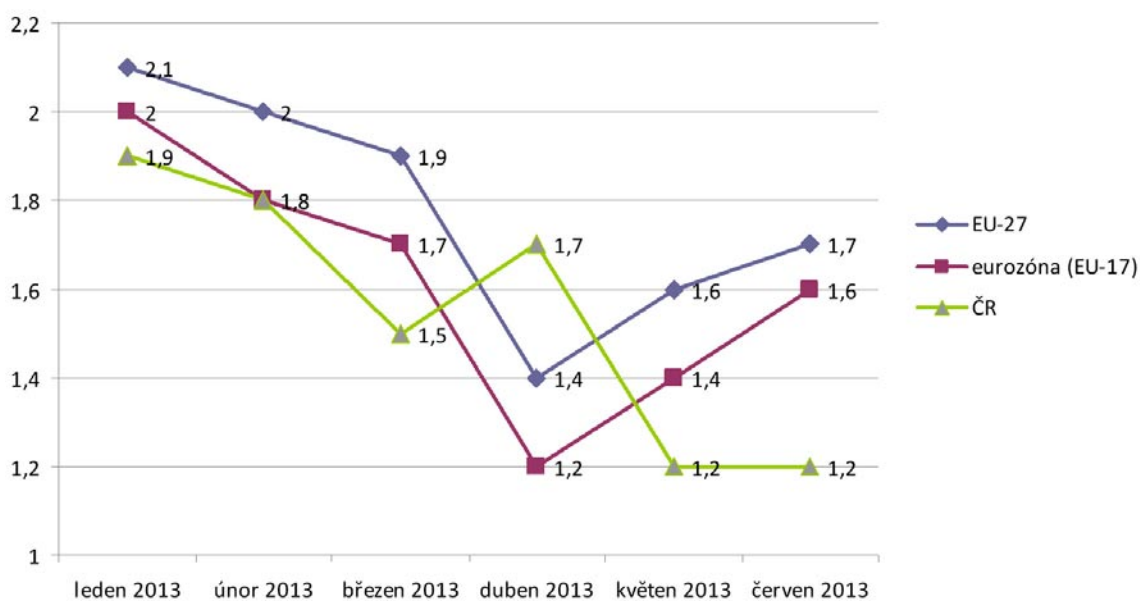
VYBRANÉ STATISTICKÉ ÚDAJE EUROSTAT

Vývoj míry nezaměstnanosti v EU, eurozóně a ČR (v %)

Zdroj: [Eurostat](#)

Vývoj meziroční míry inflace v EU, eurozóně a ČR (v %)

Zdroj: [Eurostat](#)

↓ Ceny nemovitostí v prvním čtvrtletí roku 2013 klesly oproti stejnému období v roce 2012 v EU-17 o 2,2% a v EU-27 o 1,4%. Ceny rostly meziročně nejvíce v Estonsku (+7,7%), Lotyšsku (+7,2%), Lucembursku (+4,3%), nejvíce klesly ve Španělsku (-12,8%), Maďarsku (-9,3%) nebo Portugalsku (-7,3%). V ČR ceny nemovitostí v prvním čtvrtletí 2013 klesly v porovnání s předchozím rokem o 0,9%.

↓ **Průmyslová produkce** v květnu 2013 (oproti dubnu 2013) klesla v EU-17 o 0,3% a v EU-27 o 0,6%. V porovnání s květnem 2012 vzrostla o 1,3% v EU-17 a o 1,6% v EU-27. V porovnání s předchozím měsícem vzrostla průmyslová produkce v ČR v květnu 2013 o 0,7%.

Vládní dluh zemí eurozóny se v prvním čtvrtletí roku 2013 pohyboval na úrovni 92,2% HDP, což je v porovnání s posledním čtvrtletím roku 2012 nárůst – tehdy byl na úrovni 90,2% HDP. V prvním čtvrtletí roku 2012 činil dluh v EU-17 88,2% HDP. V EU-27 dosáhla míra zadlužení 85,9% (v porovnání s 85,2% HDP v posledním čtvrtletí roku 2012). V prvním čtvrtletí 2012 byl dluh v EU-27 na úrovni 83,3% HDP. Největší část dluhu představují pohledávky (77,1% v EU-17), půjčky představují 18,4% a 15,9% (EU-27).

Poznámka

Přehled obsahuje statistické údaje Eurostat zveřejněné v květnu 2013.

VEŘEJNÉ KONZULTACE V ZÁŘÍ 2013

Popis konzultace	Oblast	Konzultace otevřena do
<u>Pojistné krytí služeb poskytovaných v jiném členském státě</u>	Vnitřní trh	16. 8. 2013
<u>Nový politický rámec EU v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci (BOZP)</u>	Zaměstnanost a sociální věci	26. 8. 2013
<u>Metodika pro rozhodnutí Komise, na jehož základě bude sestaven seznam odvětví a pododvětví, u nichž se má za to, že jim v období 2015–2019 hrozí značné riziko tzv. úniku uhlíku</u>	Životní prostředí	30. 8. 2013
<u>Příprava na plně integrovaný audiovizuální svět: růst, tvorba a hodnoty</u>	Informační společnost	31. 8. 2013
<u>Dohoda o obchodování se službami (TISA)</u>	Vnitřní trh	6. 9. 2013
<u>Přezkum cílů v oblasti nakládání s odpady v EU</u>	Životní prostředí	10. 9. 2013
<u>Dodatečné kategorie pro revidovaný návrh obecného nařízení o blokových výjimkách týkající se opatření státní podpory (GBER II)</u>	Hospodářská soutěž	10. 9. 2013
<u>Směrem k účinnější kontrole fúzí v EU</u>	Hospodářská soutěž	12. 9. 2013
<u>Změna příloh nařízení REACH týkajících se nanomateriálů</u>	Životní prostředí	13. 9. 2013
<u>Možné varianty tržně orientovaných opatření, jež mají snížit vliv mezinárodní letecké dopravy na změnu klimatu</u>	Životní prostředí	13. 9. 2013
<u>Realizace společného prostředí pro sdílení informací (CISE) pro účely námořního dohledu v EU</u>	Zemědělství a rybolov	14. 9. 2013
<u>Společnosti s ručením omezeným / akciové společnosti s jediným společníkem</u>	Vnitřní trh	15. 9. 2013
<u>Pokyny EU týkající se státní podpory k posílení investic za využití rizikového kapitálu</u>	Hospodářská soutěž	18. 9. 2013
<u>Návrh na koordinovaný přístup EU k výzkumu a inovacím v odvětví železniční dopravy v rámci programu Horizont 2020 na podporu dokončení jednotného evropského železničního prostoru</u>	Doprava	19. 9. 2013
<u>Přístup k právu ve věcech týkajících se životního prostředí na úrovni členských států</u>	Životní prostředí	23. 9. 2013
<u>Návrh pokynů ke státní podpoře letišť a leteckým společnostem</u>	Hospodářská soutěž	25. 9. 2013
<u>Udržitelnost potravinového systému</u>	Životní prostředí	1. 10. 2013
<u>Udržitelné budovy</u>	Životní prostředí	1. 10. 2013
<u>Účinné snižování hluku způsobovaného nákladními vagóny</u>	Doprava	3. 10. 2013
<u>Návrh revize „bezpečného přístavu“ pro dohody menšího významu (oznámení de minimis)</u>	Hospodářská soutěž	3. 10. 2013
<u>Vznikající průmyslové odvětví „zážitkové ekonomiky“</u>	Vnitřní trh	11. 10. 2013
<u>Zpráva o plnění Aarhuské úmluvy</u>	Životní prostředí	14. 10. 2013
<u>Směrnice č. 2003/59 o výchozí kvalifikaci a pravidelném školení řidičů některých silničních vozidel pro nákladní nebo osobní dopravu</u>	Doprava	25. 10. 2013
<u>Udržitelné využití fosforu</u>	Životní prostředí	1. 12. 2013

Poznámky

1. Nově otevřené konzultace jsou podbarveny.
2. Označení veřejných konzultací vychází z pojmenování příslušných položek Komisí.

KALENDÁŘ NA ZÁŘÍ 2013

Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek
2	3	4	5	6
		Rada COREPER II		Rada COREPER I
EP AFET, FEMM, ITRE				
9	10	11	12	13
		Rada COREPER II COREPER I		Rada COREPER I
16	17	18	19	20
		Rada COREPER II COREPER I	Rada COREPER II	Rada COREPER I
EP AFCO, AFET, CONT,CULT, DEVE, ECON, INTA, JURI, LIBE, PETI, TRAN	EP AFCO, AFET, CONT, CULT, DEVE, ECON, INTA, JURI, LIBE, PETI, TRAN	EP BUDG, DROI, EMPL, ENVI, FEMM, ITRE, PECH		
23	24	25	26	27
Rada AGRICULTURE AND FISHERIES GAC		Rada COREPER II COREPER I	Rada COMPETITIVENESS	Rada COMPETITIVENESS

SEZNAM ZKRATEK

ABS	Antilock Brake System (protiblokovací systém brzd)
ACCA	Association of Chartered Certified Accountants (Asociace certifikovaných účetních)
ACEA	European Automobile Manufacturers Association (Evropská asociace výrobců automobilů)
AFCO	Constitutional Affairs Committee (Výbor EP pro ústavní záležitosti)
AFET	Foreign Affairs Committee (Výbor EP pro zahraniční věci)
AGRI	Agriculture and Rural Development Committee (Výbor EP pro zemědělství a rozvoj venkova)
AGRICULTURE AND FISHERIES	Agriculture and Fisheries Council (Rada pro zemědělství a rybolov)
ALDE	Group of the Alliance of Liberals and Democrats for Europe (Skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu)
BEUC	Bureau Européen des Unions de Consommateurs (Evropský výbor spotřebitelských svazů)
BUDG	Budget Committee (Výbor EP pro rozpočet)
CEF	Connecting Europe Facility (Nástroj pro propojení Evropy)
CEFIC	European Chemical Industry Council (Rada evropského chemického průmyslu)
CO ₂	oxid uhličitý
CONT	Budgetary Control Committee (Výbor EP pro rozpočtovou kontrolu)
Coreper	Comité des Représentants Permanents (Výbor stálých zástupců)
ČEZ	České energetické závody
ČR	Česká republika
ČTK	Česká tisková kancelář
DEVE	Development Committee (Výbor EP pro rozvoj)
DPH	daň z přidané hodnoty
DROI	Human Rights Subcommittee (Podvýbor EP pro lidská práva)
EBA	European Banking Authority (Evropský orgán pro bankovníctví)
EC	European Community (Evropské společenství)
ECB	European Central Bank (Evropská centrální banka)
ECOFIN	Economic and Financial Affairs Council (Rada pro hospodářské a finanční záležitosti)
ECON	Economic and Monetary Affairs Committee (Výbor EP pro hospodářství a měnu)
ECR	European Conservatives and Reformists Group (Skupina Evropských konzervativců a reformistů)
EEC	European Economic Community (Evropské hospodářské společenství)
EFD	Europe of Freedom and Democracy Group (Skupina Evropa svobody a demokracie)
EFSF	European Financial Stability Facility (Evropský nástroj finanční stability)
EFSM	European Financial Stabilization Mechanism (Evropský mechanismus finanční stabilizace)
EHS	Evropské hospodářské společenství
EK	Evropská komise
EMPL	Employment and Social Affairs Committee (Výbor EP pro zaměstnanost a sociální věci)
ENVI	Environment, Public Health and Food Safety Committee (Výbor EP pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin)
EP	Evropský parlament
EPP	Group of the European People's Party (Christian Democrats) (Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů))
ERDF	European Regional Development Fund (Evropský fond regionálního rozvoje)
ES	Evropské společenství
ESD	Evropský soudní dvůr
ESF	Evropský sociální fond
ESM	European Stability Mechanism (Evropský stabilizační mechanismus)
ESVO	Evropské sdružení volného obchodu
EU	Evropská unie

EURATOM	European Atomic Energy Community (Evropské společenství pro atomovou energii)
FAC	Foreign Affairs Council (Rada pro zahraniční věci)
FE	Fundatio Europaea (evropská nadace)
FEMM	Women's Rights and Gender Equality Committee (Výbor EP pro práva žen a rovnost pohlaví)
GAC	General Affairs Council (Rada pro všeobecné záležitosti)
GESAC	Groupement européen des sociétés d'auteurs et compositeurs (Evropské sdružení společností autorů a skladatelů)
Greens/EFA	Group of the Greens/European Free Alliance (Skupina Zelených/Evropské svobodné aliance)
GUE/NGL	Group of The European United Left/Nordic Green Left (Skupina Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice)
HDP	hrubý domácí produkt
HDP	hrubý domácí produkt
HMU	hospodářská a měnová unie
ICSMS	Information and Communication System on Market Surveillance (Informační a komunikační systém pro tržní dohled)
IMCO	Internal Market and Consumer Protection Committee (Výbor EP pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů)
IMI	Internal market information system (systém pro výměnu informací o vnitřním trhu)
INTA	International Trade Committee (Výbor EP pro mezinárodní obchod)
ITRE	Industry, Research and Energy Committee (Výbor EP pro průmysl, výzkum a energetiku)
JHA	Justice and Home Affairs Council (Rada pro spravedlnost a vnitřní věci)
JURI	Legal Affairs Committee (Výbor EP pro právní záležitosti)
LIBE	Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs (Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci)
MEAT	most economically advantageous tender (ekonomicky nejvýhodnější nabídka)
MIP	Macroeconomic imbalance procedure (postup při makroekonomické nerovnováze)
MMF	Mezinárodní měnový fond
NEDC	New European Driving Cycle (nový evropský jízdní cyklus)
OECD	Organisation for Economic Co-operation and Development (Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj)
OLAF	European Anti-Fraud Office (Evropský úřad pro boj proti podvodům)
OSN	Organizace spojených národů
OZE	obnovitelné zdroje energie
PECH	Fisheries Committee (Výbor EP pro rybolov)
PETI	Petition Committee (Výbor EP pro petice)
PSD	Payment Services Directive (směrnice o platebních službách)
REGI	Regional Development Committee (Výbor EP pro regionální rozvoj)
S&D	Group of the Progressive Alliance of Socialists & Democrats in the European Parliament (Skupina Pokroková aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu)
SEDE	Security and Defence Subcommittee (Podvýbor EP pro bezpečnost a obranu)
SRM	Single Resolution Mechanism (jednotný mechanismus pro řešení problémů bank)
SSM	Single Supervisory Mechanism (jednotný mechanismus dohledu)
STK	stanice technické kontroly
SZP	společná zemědělská politika
SŽDC	Správa železniční dopravní cesty
T&E	European Federation for Transport and Environment (Evropská federace pro dopravu a životní prostředí)
TEN-E	Trans-European Energy Network (transevropská energetická síť)
TEN-T	Trans-European Transport Network (transevropská dopravní síť)
TRAN	Transport and Tourism Committee (Výbor EP pro dopravu a cestovní ruch)
UCITS	Undertakings for Collective Investments in Transferable Securities (subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů)
WHO	World Health Organisation (Světová zdravotnická organizace)
WLTP	Worldwide Harmonised Light Duty Test Procedure (celosvětový harmonizovaný zkušební postup pro lehká užitková vozidla)
WTO	World Trade Organisation (Světová obchodní organizace)

SLOVNÍČEK

Amsterodamská smlouva

Revize primárního práva, která mění do té doby platná znění Smlouvy o ES a Smlouvy o EU. Byla podepsána 2. 10. 1997 a v platnost vstoupila 1. 5. 1999 (viz také „primární právo“).

balík

Soubor legislativních návrhů uveřejněných v jeden okamžik. Není nezbytně nutné, aby spolu jednotlivé návrhy meritorně souvisely.

Coreper

Výbor stálých zástupců členských států EU v Bruselu (akronym francouzského Comité des Représentants Permanents). Jeho úkolem je asistence členskými státy – projednávání a příprava návrhů, o nichž poté rozhoduje Rada, a udržování kontaktu s ostatními institucemi EU, zejm. s Komisí. Existuje ve dvou podobách. Coreper II je složen z vyslanců stálých misí, věnuje se především politicky a ekonomicky nejdůležitějším otázkám (společná zahraniční a bezpečnostní politika, institucionální otázky, rozpočet, příprava materiálů pro zasedání Evropské rady). Coreper I je složen z nižších diplomatických úředníků a zabývá se ostatními body agendy (viz také „Komise“ a „Rada“).

deriváty

Komplexní finanční instrumenty, jejichž hodnota je odvozena od hodnoty tzv. bazického instrumentu (cenný papír, komodita ap.). Mají termínovaný charakter (dochází ke zpoždění mezi sjednáním obchodu a jeho plněním) a jsou využívány např. k zajištění před budoucím růstem či poklesem ceny bazického instrumentu.

Evropský parlament

Dříve též Společné (parlamentní) shromáždění. Od roku 1979 jediný přímo legitimovaný (volený) orgán EU, jenž by měl reprezentovat „evropské občany“. Podílí se na přijímání legislativy EU, funkcionálně se člení na výbory, politicky na frakce. Minimálně jednou měsíčně (s výjimkou srpna) zasedá v plénu (viz také „Komise“ a „Rada“).

frakce

Seskupení politických stran na základě ideové spřízněnosti či dlouhodobé nadnárodní spolupráce. Působí v Evropském parlamentu (viz také „Evropský parlament“).

hedgeové/zajišťovací fondy

Fondy, které se proti nepříznivému vývoji na kapitálových (akciových) trzích zajišťují tím, že nákup cenného papíru vyrovnávají současným prodejem jiného aktiva. Hedgeové fondy jsou považovány za rizikové, vyžadují relativně vysokou vstupní investici a zpravidla nejsou regulovány.

implementace

Proces přijímání norem, jež na úrovni členských států provádějí směrnice přijaté na úrovni EU (viz také „směrnice“).

kohezní politika

Politika snižování rozdílů mezi regiony, snižování zaostalosti nejvíce znevýhodněných regionů a posilování hospodářské, sociální a územní soudržnosti za účelem harmonického vývoje EU.

KOM dokument

Návrh právní normy nebo jiné sdělení či zpráva Komise Radě a/nebo jiné instituci EU (viz také „Komise“ a „Rada“).

Komise

Evropská komise, dříve též Vysoký úřad. Reprezentant nadnárodního principu vládnutí v EU, v naprosté většině případů iniciátor legislativy EU. Funkcionálně se člení na generální ředitelství (tzv. DGs), zasedá alespoň jedenkrát týdně (viz také „Evropský parlament“ a „Rada“).

komitologie

Souborné označení pro výbory, jimiž si Rada udržuje kontrolu nad Komisí, ve věci pravomocí, které na ni delegovala (viz také „Komise“ a „Rada“).

komunitarizace

Proces odstraňování prvků mezivládní spolupráce ve prospěch prvků nadnárodních. V legislativním procesu se týká např. rozšiřování legislativního monopolu Komise, spolurozhodovací procedury či odstraňování jednomyslného hlasování v Radě (viz také „Komise“, „Rada“ a „spolurozhodování“).

konzultace

Těž konzultační procedura. Druhá nejčastější legislativní procedura v EU, při níž je Rada nad Evropským parlamentem zvýhodněna (jeho názor nemusí brát v úvahu) (viz také „Evropský parlament“, „Rada“ a „spolurozhodování“).

kvalifikovaná většina

Pojem známý především z hlasování v Radě. Pro přijetí konkrétního opatření je nezbytné získat nadpoloviční většinu členů (Rady nebo jiného orgánu) a přibližně 70 % vážených hlasů (přibližně proto, že např. při rozšiřování EU o nové členské státy dochází k jejich „převažování“). Nově se prosazujícím a prozatím „doplňkovým“ kritériem je populace, resp. to, zda kvalifikovaná většina popsaných parametrů reprezentuje také určité procento populace EU (Smlouva z Nice uvádí 62 %) (viz také „Rada“).

maastrichtská (konvergenční) kritéria

Požadavky na hospodářskou konvergenci států usilujících o přijetí společné měny. Byly formulovány v rámci (maastrichtské) Smlouvy o EU. Cílem je ošetření hospodářských ukazatelů ve 4 hlavních oblastech: cenová stabilita; stav veřejných financí včetně udržování přiměřené míry rozpočtového deficitu veřejného sektoru; vývoj úrokové míry; udržování měny v povoleném flukтуаčním pásmu mechanismu směnných kurzů Evropského měnového systému bez devalvace vůči jiným měnám po dobu minimálně 2 let (viz také „Pakt stability a růstu“).

nařízení

Výsledek legislativního procesu v EU. Právní norma, jež je přímo účinná, a tudíž ze strany členských států nevyžaduje (resp. zpravidla z definice ani nepovoluje) žádnou další intervenci (viz také „směrnice“).

Pakt stability a růstu

Dokument mající zajistit, že členské státy budou dodržovat rozpočtovou disciplínu i po zavedení jednotné měny euro. Sestává z rezoluce Evropské rady přijaté v červnu 1997 a dvou nařízeních z července 1997. V červnu 2005 byla pravidla Paktu rozvolněna, aby byla v letech 2010–2012 znovu zpřísněna (zejm. tzv. six packem a two packem).

posílená spolupráce

Nástroj EU zakotvený v čl. 326–334 Smlouvy o fungování EU. Od přijetí Amsterodamské smlouvy umožňuje, aby se některé členské státy EU (minimálně však třetina z nich, v současnosti 9) mohly v určité oblasti integrovat nad rámec integrace dosažené EU jako celkem. Posílená spolupráce musí být otevřená všem členským státům, nesmí narušovat vnitřní trh EU, hospodářskou, sociální a územní soudržnost ap. Rada o jejím zahájení zpravidla rozhoduje kvalifikovanou většinou, souhlasit musí i Evropský parlament (viz také „Amsterodamská smlouva“, „Evropský parlament“, „kvalifikovaná většina“, „Rada“, „Smlouva o fungování EU“).

primární právo

Suma zřizovacích smluv tří společenství a smluv, které je mění a doplňují (včetně doprovodných protokolů a prohlášení). Součástí primárního práva jsou i přístupové smlouvy všech členských států. Určujícím znakem primárního práva je způsob jeho kreace: na základě svolání mezivládní konference, s platnou zásadou jednotnosti členských států a následnou ratifikací ve všech členských státech. „Protipólem“ primárního práva je právo sekundární, které vzniká na základě normotvorby příslušných orgánů Společenství (EU) a musí být s primárním právem v souladu.

princip subsidiarity

Princip mající zajistit, že opatření jsou přijímána co nejbližší občanům (na nejnižším stupni správy, jenž umožňuje jejich realizaci nebo výkon). Do primárního práva byl včleněn (maastrichtskou) Smlouvou o EU.

Rada

Rada EU nebo také Rada ministrů. Reprezentant mezivládního („národního“) principu vládnutí v EU. Podílí se na přijímání legislativy EU, funkcionálně je tvořena Evropskou radou (summitem), devíti resortními radami a Coreperem. Zasedá podle potřeby, summity se konají minimálně čtyřikrát ročně (viz také „Coreper“, „Evropský parlament“ a „Komise“).

rozhodnutí

Výsledek legislativního procesu v EU. Právní norma, jež je přímo účinná, a tudíž ze strany členských států nevyžaduje žádnou další intervenci. V porovnání s nařízením se však týká jednotlivého případu a je závazné pro toho, komu je určeno (viz také „nařízení“ a „směrnice“).

směrnice

Výsledek legislativního procesu v EU. Specifická právní norma, jež je v zásadě závazná pouze z hlediska výsledku. Zpravidla vyžaduje prováděcí normu (zákon, vyhlášku), již jsou povinny přijmout všechny členské státy (viz také „nařízení“).

Smlouva o fungování EU

Těž Smlouva o Evropském společenství revidovaná Lisabonskou smlouvou. Druhá ze dvou hlavních částí Lisabonské smlouvy.

společný postoj

Výsledek prvního čtení spolurozhodovací procedury v Radě (viz také „Rada“ a „spolurozhodování“).

spolurozhodování

Těž spolurozhodovací procedura. Nejčastější legislativní procedura v EU, na níž se rovným dílem podílí Evropský parlament i Rada (viz také „Evropský parlament“, „konzultace“, „Rada“).

systém obchodování s emisními povolenkami

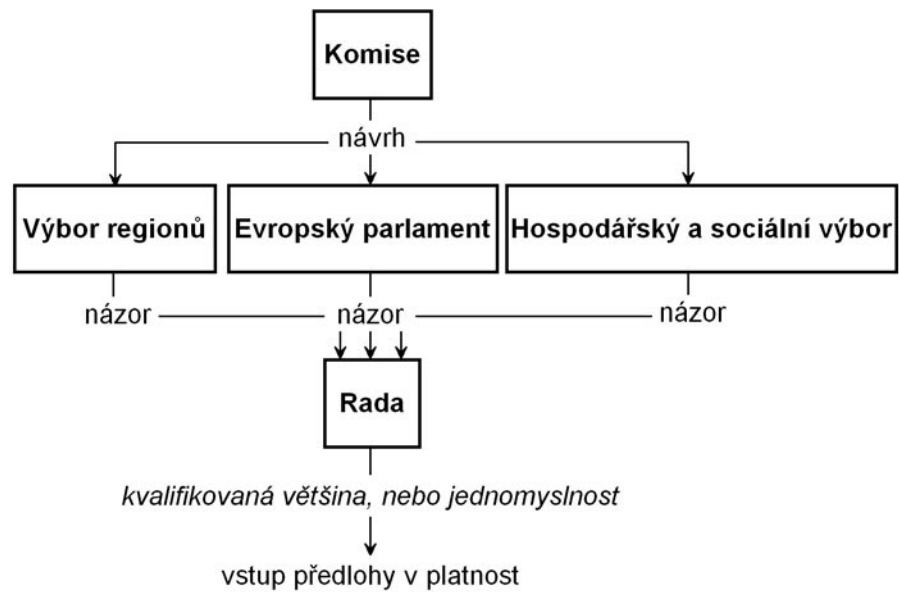
Administrativní přístup k omezení emisí škodlivých a/nebo skleníkových plynů. Je založen na „zastropování“ emisí jednotlivých účastníků systému (zejm. podniků). Ty, které svou kvótu nevyčerpají (tj. vypustí menší objem emisí), mohou své „povolenky“ prodat těm, které ji naopak přečerpají.

zelená kniha

Nelegislativní dokument Komise, jež má podpořit či nastartovat debatu o určitém tématu. Po jejím uveřejnění zpravidla následuje publikace „bílé knihy“ či sdělení Komise. Ty již předkládají konkrétnější řešení a mohou vyústit v příslušný legislativní návrh (viz také „Komise“).

SCHÉMATA ROZHODOVACÍCH PROCEDUR

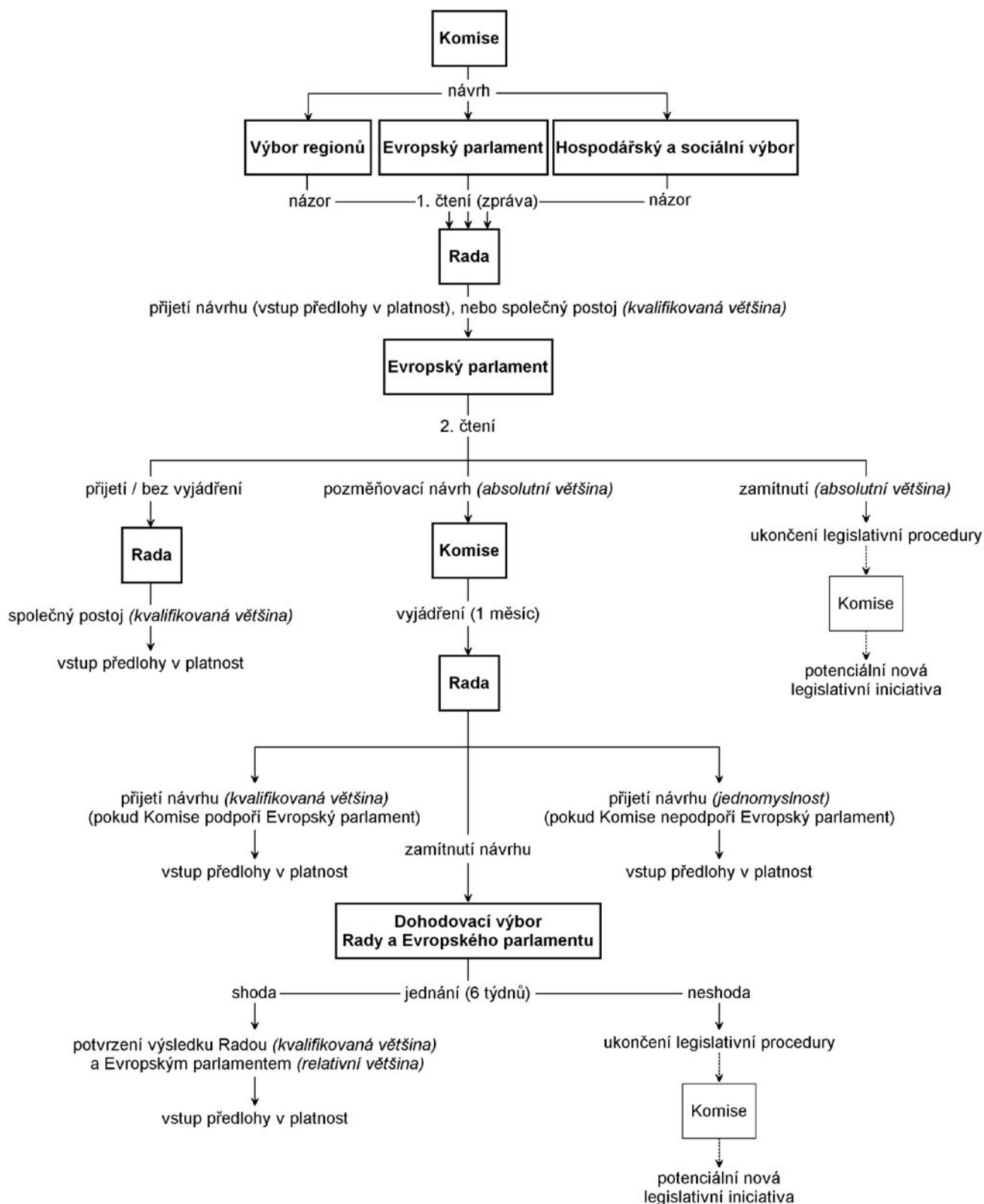
Schéma konzultační procedury

Poznámky

1. Komise může svůj návrh z projednávání kdykoli stáhnout.
2. Standardní lhůta pro jednotlivé kroky není stanovena.
3. Uvedené schéma je jen orientační.

Schéma spolurozhodovací procedury

Poznámky

1. V případě nesplnění požadovaných podmínek legislativního procesu (a v případě neexistence alternativního postupu) projednávání návrhu končí.
2. Komise může svůj návrh z projednávání kdykoli stáhnout.
3. Standardní lhůta pro jednotlivé kroky činí tři měsíce (není-li uvedeno jinak). Po dohodě Rady a Evropského parlamentu ji lze prodloužit o třetinu.
4. Procedura se vyznačuje intenzivní komunikací mezi jednotlivými zainteresovanými aktéry. Uvedené schéma je jen orientační.